

΄Αντιγόνη

Σοφοκλῆς

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

΄Αντιγόνη

΄Ω κοινὸν αὐτάδελφον Ἰσμήνης κάρα,
ἄρ' οἴσθ' δι τι Ζεὺς τῶν ἀπ' Οἰδίπου κακῶν
όποιον οὐχὶ νῷν ἔτι ζώσαιν τελεῖ;
Οὐδὲν γὰρ οὕτ' ἀλγεινὸν οὕτ' ἄτης ἄτερ
οὕτ' αἰσχρὸν οὕτ' ἄτιμόν ἐσθ', οποῖον οὐ
τῶν σῶν τε κάμῶν οὐκ ὅπωπ' ἐγὼ κακῶν.
Καὶ νῦν τί τοῦτ' αὖ φασι πανδήμῳ πόλει
κήρυγμα θεῖναι τὸν στρατηγὸν ἀρτίως;
΄Έχεις τι κείσήκουσας; "Η σε λανθάνει
πρὸς τοὺς φίλους στείχοντα τῶν ἐχθρῶν κακά;

5

10

΄Ισμήνη

΄Εμοὶ μὲν οὐδεὶς μῆθος, Άντιγόνη, φίλων
οὕθ' ἡδὺς οὕτ' ἀλγεινὸς ἵκετ' ἐξ ὅτου
δυοῖν ἀδελφοῖν ἐστερήθημεν δύο,
μιᾶς θανόντοιν ἡμέρᾳ διπλῇ χερί·
ἐπεὶ δὲ φροῦδός ἐστιν Άργείων στρατὸς
ἐν νυκτὶ τῇ νῦν, οὐδὲν οἶδ' ὑπέρτερον,
οὕτ' εὐτυχοῦσα μᾶλλον οὕτ' ἀτωμένη.

15

΄Αντιγόνη

΄Ηιδη καλῶς, καί σ' ἐκτὸς αὐλείων πυλῶν
τοῦδ' οὔνεκ' ἐξέπεμπον, ώς μόνη κλύοις.

΄Ισμήνη

Τί δ' ἔστι; Δηλοῖς γάρ τι καλχαίνουσ' ἔπος.

20

΄Αντιγόνη

Οὐ γὰρ τάφου νῷν τῷ κασιγνήτῳ Κρέων
τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ' ἄτιμάσας ἔχει;
΄Ετεοκλέα μέν, ώς λέγουσι, σὺν δίκης
χρήσει δικαίῃ καὶ νόμου κατὰ χθονὸς
ἔκρυψε τοῖς ἔνερθεν ἔντιμον νεκροῖς.

25

τὸν δ' ἀθλίως θανόντα Πολυνείκους νέκυν
ἀστοῖσί φασιν ἐκκεκηρῦχθαι τὸ μὴ
τάφῳ καλύψαι μηδὲ κωκῦσαί τινα,
ἐᾶν δ' ἄκλαυτον, ἄταφον, οἰωνοῖς γλυκὺν
θησαυρὸν εἰσορῶσι πρὸς χάριν βορᾶς.

30

Τοιαῦτά φασι τὸν ἀγαθὸν Κρέοντα σοὶ
κάμοι, λέγω γὰρ κάμε, κηρύξαντ' ἔχειν,
καὶ δεῦρο νεῖσθαι ταῦτα τοῖσι μὴ εἰδόσιν
σαφῆ προκηρύξοντα, καὶ τὸ πρᾶγμ' ἄγειν
οὐχ ὡς παρ' οὐδέν, ἀλλ' ὃς ἀν τούτων τι δρᾶ,
φόνον προκεῖσθαι δημόλευστον ἐν πόλει.
Οὕτως ἔχει σοι ταῦτα, καὶ δείξεις τάχα
εἴτ' εὐγενὴς πέφυκας εἴτ' ἐσθλῶν κακή.

35

Ίσμήνη
Τί δ', ὅ ταλαῖφρον, εἰ τάδ' ἐν τούτοις, ἐγὼ
λύουσ' ἀν ἥ 'φάπτουσα προσθείμην πλέον;

40

Ἀντιγόνη
Εἰ ξυμπονήσεις καὶ ξυνεργάσει σκόπει.

Ίσμήνη
Ποῖόν τι κινδύνευμα; Ποῦ γνώμης ποτ' εἰ;

Ἀντιγόνη
Εἰ τὸν νεκρὸν ξὺν τῇδε κουφιεῖς χερί.

Ίσμήνη
"Η γὰρ νοεῖς θάπτειν σφ', ἀπόρρητον πόλει;

Ἀντιγόνη
Τὸν γοῦν ἐμόν, καὶ τὸν σόν, ἦν σὺ μὴ θέλης,
ἀδελφόν· οὐ γὰρ δὴ προδοῦσ' ἀλώσομαι.

45

Ίσμήνη
"Ω σχετλία, Κρέοντος ἀντειρηκότος;

Ἀντιγόνη
'Αλλ' οὐδὲν αὐτῷ τῶν ἐμῶν μ' εἴργειν μέτα.

Ίσμήνη

Οἴμοι. Φρόνησον, ὡς κασιγνήτη, πατὴρ
ώς νῶν ἀπεχθῆς δυσκλεής τ' ἀπώλετο,
πρὸς αὐτοφώρων ἀμπλακημάτων διπλᾶς
δψεις ἀράξας αὐτὸς αὐτουργῷ χερί.
Ἐπειτα μήτηρ καὶ γυνή, διπλοῦν ἔπος,
πλεκταῖσιν ἀρτάναισι λωβᾶται βίον.
τρίτον δ' ἀδελφῷ δύο μίαν καθ' ἡμέραν
αὐτοκτονοῦντε τῷ ταλαιπώρῳ μόρον
κοινὸν κατειργάσαντ' ἐπαλλήλοιν χεροῖν.
Νῦν δ' αὖ μόνα δὴ νῷ λελειμμένα σκόπει
ὅσῳ κάκιστ' ὀλούμεθ', εἰ νόμου βίᾳ
ψῆφον τυράννων ἥ κράτη παρέξιμεν.
Ἄλλ' ἐννοεῖν χρὴ τοῦτο μὲν γυναῖχ' ὅτι
ἔφυμεν, ὡς πρὸς ἄνδρας οὐ μαχουμένα.
Ἐπειτα δ' οὕνεκ' ἀρχόμεσθ' ἐκ κρεισσόνων,
καὶ ταῦτ' ἀκούειν κἄτι τῶνδ' ἀλγίονα.
Ἐγὼ μὲν οὖν αἰτοῦσα τοὺς ὑπὸ χθονὸς
ξύγγνοιαν ἵσχειν, ὡς βιάζομαι τάδε,
τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι· τὸ γὰρ
περισσὰ πράσσειν οὐκ ἔχει νοῦν οὐδένα.

50

55

60

65

70

75

Άντιγόνη

Οὕτ' ἂν κελεύσαιμ' οὕτ' ἂν, εἰ θέλοις ἔτι
πράσσειν, ἐμοῦ γ' ἂν ἡδέως δρῷης μέτα.
Ἄλλ' ἵσθ' ὅποιά σοι δοκεῖ, κεῖνον δ' ἐγὼ
θάψω· καλόν μοι τοῦτο ποιούσῃ θανεῖν.
Φίλη μετ' αὐτοῦ κείσομαι, φίλου μέτα,
ὅσια πανουργήσασ'. Ἐπεὶ πλείων χρόνος
δὲν μ' ἀρέσκειν τοῖς κάτω τῶν ἐνθάδε.
Ἐκεῖ γὰρ αἰεὶ κείσομαι· σοὶ δ' εἰ δοκεῖ,
τὰ τῶν θεῶν ἔντιμ' ἀτιμάσασ' ἔχε.

Ίσμήνη

Ἐγὼ μὲν οὐκ ἄτιμα ποιοῦμαι, τὸ δὲ
βίᾳ πολιτῶν δρᾶν ἔφυν ἀμήχανος.

Αντιγόνη

Σὺ μὲν τάδ' ἄν προύχοι· ἐγὼ δὲ δὴ τάφον
χώσουσ' ἀδελφῷ φιλτάτῳ πορεύσομαι.

80

Ισμήνη

Οἵμοι ταλαίνης, ως ὑπερδέδοικά σου.

Αντιγόνη

Μὴ 'μοῦ προτάρβει· τὸν σὸν ἔξορθου πότμον.

Ισμήνη

'Αλλ' οὖν προμηνύσης γε τοῦτο μηδενὶ¹
τοῦργον, κρυφῇ δὲ κεῦθε, σὺν δ' αὔτως ἐγώ.

85

Αντιγόνη

Οἵμοι, καταύδα· πολλὸν ἐχθίων ἔσει
σιγῶσ', ἐὰν μὴ πᾶσι κηρύξῃς τάδε.

Ισμήνη

Θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχεις.

Αντιγόνη

'Αλλ' οἶδ' ἀρέσκουσ' οἵς μάλισθ' ἀδεῖν με χρή.

Ισμήνη

Εἰ καὶ δυνήσει γ' ἀλλ' ἀμηχάνων ἐρᾶς.

90

Αντιγόνη

Οὐκοῦν, δταν δὴ μὴ σθένω, πεπαύσομαι.

Ισμήνη

Ἀρχὴν δὲ θηρᾶν οὐ πρέπει τάμήχανα.

Αντιγόνη

Εἴ ταῦτα λέξεις, ἐχθαρεῖ μὲν ἐξ ἐμοῦ,
ἐχθρὰ δὲ τῷ θανόντι προσκείσει δίκη.
'Αλλ' ἔα με καὶ τὴν ἐξ ἐμοῦ δυσβουλίαν
παθεῖν τὸ δεινὸν τοῦτο· πείσομαι γάρ οὐ
τοσοῦτον οὐδὲν ὥστε μὴ οὐ καλῶς θανεῖν.

95

Ίσμήνη

Άλλ' εὶ δοκεῖ σοι, στεῖχε· τοῦτο δ' ἵσθ' ὅτι
ἄνους μὲν ἔρχει, τοῖς φίλοις δ' ὀρθῶς φίλη.

ΠΑΡΟΔΟΣ

Χορός

Άκτις ἀελίου, τὸ κάλλιστον ἐπταπύλω φανὲν 100

Θήβα τῶν προτέρων φάος,
ἐφάνθης ποτ', ὡς χρυσέας
ἀμέρας βλέφαρον, Διρκαίων ὑπὲρ ῥεέθρων μολοῦσα,
τὸν λεύκασπιν Ἀργόθεν ἐκβάντα φῶτα πανσαγίᾳ 106
φυγάδα πρόδρομον ὁξυτέρω κινήσασα χαλινῷ.

ὅς ἐφ' ἡμετέρᾳ γᾶς Πολυνείκους 110

ἀρθεὶς νεικέων ἐξ ἀμφιλόγων
ὁξέα κλάζων
αιετὸς εἰς γᾶν ὃς ὑπερέπτα,
λευκῆς χιόνος πτέρυγι στεγανός,
πολλῶν μεθ' ὅπλων 115
ξύν θ' ἵπποκόμοις κορύθεσσι.

Στὰς δ' ὑπὲρ μελάθρων, φονώσαισιν ἀμφιχανῶν κύκλῳ
λόγχαις ἐπτάπυλον στόμα, 120

ἔβα, πρίν ποθ' ἡμετέρων
αἴματων γένυσιν πλησθῆναί τε καὶ στεφάνωμα πύργων
πευκάενθ' Ἡφαιστον ἔλειν. Τοῖος ἀμφὶ νῶτ' ἐτάθη
πάταγος Ἀρεος, ἀντιπάλῳ δυσχείρωμα δράκοντος. 126

Ζεὺς γὰρ μεγάλης γλώσσης κόμπους
ὑπερεχθαίρει, καὶ σφας ἐσιδῶν
πολλῷ ῥεύματι προσνισσομένους
χρυσοῦ καναχῆς ὑπεροπλίαις,
παλτῷ ῥιπτεῖ πυρὶ βαλβίδων 130
ἐπ' ἄκρων ἥδη
νίκην ὄρμῶντ' ἀλαλάξαι.

΄Αντιτύπα δ’ ἐπὶ γῇ πέσε τανταλωθεὶς
πυρφόρος, δις τότε μαινομένῃ ξὺν ὁρμῇ
βακχεύων ἐπέπνει
ρίπαῖς ἔχθιστων ἀνέμων.
Εἶχε δ’ ἄλλα τὰ μέν,
ἄλλα δ’ ἐπ’ ἄλλοις ἐπενώμα στυφελίζων μέγας Ἀρης
δεξιόσειρος.

135

140

΄Επτὰ λοχαγοὶ γὰρ ἐφ’ ἐπτὰ πύλαις
ταχθέντες ἵσοι πρὸς ἵσους ἔλιπον
Ζηνὶ τροπαίῳ πάγχαλκα τέλη,
πλὴν τοῖν στυγεροῖν, ὡς πατρὸς ἐνὸς
μητρός τε μιᾶς φύντε καθ’ αὐτοῖν
δικρατεῖς λόγχας στήσαντ’ ἔχετον
κοινοῦ θανάτου μέρος ἄμφω.

145

΄Άλλὰ γὰρ ἀ μεγαλώνυμος ἥλθε Νίκα
τῷ πολυαρμάτῳ ἀντιχαρεῖσα Θήβᾳ,
ἐκ μὲν δὴ πολέμων
τῶν νῦν θέσθαι λησμοσύναν,
θεῶν δὲ ναοὺς χοροῖς
παννυχίοις πάντας ἐπέλθωμεν, δι Θήβας δ’ ἐλελίχθων
Βάκχιος ἄρχοι.

150

΄Άλλ’ ὅδε γὰρ δὴ βασιλεὺς χώρας,
Κρέων δι Μενοικέως <ταγός> νεοχμὸς
νεαραῖσι θεῶν ἐπὶ συντυχίαις
χωρεῖ, τίνα δὴ μῆτιν ἐρέσσων,
ὅτι σύγκλητον τήνδε γερόντων
προῦθετο λέσχην,
κοινῷ κηρύγματι πέμψας;

155

160

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ Α'

Κρέων

΄Ανδρες, τὰ μὲν δὴ πόλεος ἀσφαλῶς θεοὶ¹
πολλῷ σάλῳ σείσαντες ὤρθωσαν πάλιν·
ὑμᾶς δ’ ἐγὼ πομποῖσιν ἐκ πάντων δίχα
ἔστειλ’ ίκέσθαι τοῦτο μὲν τὰ Λαῖον

165

σέβοντας εἰδὼς εῦ θρόνων ἀεὶ κράτη,
τοῦτ' αὔθις, ἡνίκ' Οἰδίπους ὥρθου πόλιν,
κάπεὶ διώλετ', ἀμφὶ τοὺς κείνων ἔτι
παῖδας μένοντας ἐμπέδοις φρονήμασιν.

"Οτ' οὗν ἐκεῖνοι πρὸς διπλῆς μοίρας μίαν
καθ' ἡμέραν ὄλοντο παίσαντές τε καὶ
πληγέντες αὐτόχειρι σὺν μιάσματι,
ἐγὼ κράτη δὴ πάντα καὶ θρόνους ἔχω
γένους κατ' ἀγχιστεῖα τῶν ὀλωλότων.

170

'Αμήχανον δὲ παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν
ψυχήν τε καὶ φρόνημα καὶ γνώμην, πρὶν ἂν
ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβὴς φανῇ.

175

'Εμοὶ γὰρ ὅστις πᾶσαν εὐθύνων πόλιν
μὴ τῶν ἀρίστων ἄπτεται βουλευμάτων,
ἀλλ' ἐκ φόβου του γλῶσσαν ἐγκλήσας ἔχει,
κάκιστος εἶναι νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ·
καὶ μεῖζον' ὅστις ἀντὶ τῆς αὐτοῦ πάτρας
φίλον νομίζει, τοῦτον οὐδαμοῦ λέγω.

180

'Εγὼ γάρ, ἵστω Ζεὺς ὁ πάνθ' ὁρῶν ἀεί,
οὕτ' ἂν σιωπήσαιμι τὴν ἄτην ὁρῶν
στείχουσαν ἀστοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας,
οὕτ' ἂν φίλον ποτ' ἀνδρα δυσμενῆ χθονὸς
θείμην ἐμαυτῷ, τοῦτο γιγνώσκων ὅτι
ἥδ' ἐστὶν ἡ σώζουσα καὶ ταύτης ἔπι
πλέοντες ὁρθῆς τοὺς φίλους ποιούμεθα.

185

Τοιοῖσδ' ἐγὼ νόμοισι τήνδ' αὔξω πόλιν·
καὶ νῦν ἀδελφὰ τῶνδε κηρύξας ἔχω
ἀστοῖσι παίδων τῶν ἀπ' Οἰδίπου πέρι·
'Ετεοκλέα μέν, δος πόλεως ὑπερμαχῶν
δλωλε τῆσδε, πάντ' ἀριστεύσας δορί,
τάφῳ τε κρύψαι καὶ τὰ πάντ' ἐφαγνίσαι
ἄ τοῖς ἀρίστοις ἔρχεται κάτω νεκροῖς·
τὸν δ' αὔξύναιμον τοῦδε, Πολυνείκη λέγω,
δος γῆν πατρῷαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
φυγὰς κατελθῶν ἡθέλησε μὲν πυρὶ
πρῆσαι κατ' ἄκρας, ἡθέλησε δ' αἴματος
κοινοῦ πάσασθαι, τοὺς δὲ δουλώσας ἄγειν,
τοῦτον πόλει τῇδ' ἐκκεκήρυκται τάφῳ
μήτε κτερίζειν μήτε κωκῦσαί τινα,

190

195

200

ἐᾶν δ' ἄθαπτον καὶ πρὸς οἰωνῶν δέμας
καὶ πρὸς κυνῶν ἐδεστὸν αἰκισθέντ' ἴδεῖν.
Τοιόνδ' ἐμὸν φρόνημα, κοῦποτ' ἔκ γ' ἐμοῦ
τιμῇ προέξουσ' οἱ κακοὶ τῶν ἐνδίκων·
ἀλλ' ὅστις εὔνους τῇδε τῇ πόλει, θανὼν
καὶ ζῶν ὁμοίως ἔξ ἐμοῦ τιμήσεται.

205

210

Χορός

Σοὶ ταῦτ' ἀρέσκει, παῖ Μενοικέως Κρέον,
τὸν τῇδε δύσνουν κάς τὸν εὐμενῆ πόλει·
νόμω δὲ χρῆσθαι παντί πού γ' ἔνεστί σοι
καὶ τῶν θανόντων χώπόσοι ζῶμεν πέρι.

Κρέων

Ὦς ἂν σκοποί νυν ἥτε τῶν εἰρημένων.

215

Χορός

Νεωτέρῳ τῷ τοῦτο βαστάζειν πρόθες.

Κρέων

Ἄλλ' εἴσ' ἔτοιμοι τοῦ νεκροῦ γ' ἐπίσκοποι.

Χορός

Τί δῆτ' ἂν ἄλλο τοῦτ' ἐπεντέλλοις ἔτι;

Κρέων

Τὸ μὴ πιχωρεῖν τοῖς ἀπιστοῦσιν τάδε.

Χορός

Οὕκ ἔστιν οὗτῳ μῶρος δῆς θανεῖν ἐρᾶ.

220

Κρέων

Καὶ μὴν ὁ μισθός γ', οὗτος· ἀλλ' ὑπ' ἐλπίδων
ἄνδρας τὸ κέρδος πολλάκις διώλεσεν.

Φύλαξ

Ἄναξ, ἐρῶ μὲν οὐχ ὅπως τάχους ὅποι
δύσπνους ίκάνω κοῦφον ἔξαρας πόδα·
πολλὰς γάρ ἔσχον φροντίδων ἐπιστάσεις,

225

όδοῖς κυκλῶν ἐμαυτὸν εἰς ἀναστροφήν·
ψυχὴ γὰρ ηὔδα πολλά μοι μυθουμένη·
τάλας, τί χωρεῖς οἴ μολὼν δώσεις δίκην;
Τλήμων, μένεις αὖ; Κεὶ τάδ' εἴσεται Κρέων
ἄλλου παρ' ἀνδρός; Πῶς σὺ δῆτ' οὐκ ἀλγύνει;
Τοιαῦθ' ἔλίσσων ἥνυτον σχολῇ βραδύς,
χοῦτως ὁδὸς βραχεῖα γίγνεται μακρά.
Τέλος γε μέντοι δεῦρ' ἐνίκησεν μολεῖν
σοί· κεὶ τὸ μηδὲν ἔξερῶ, φράσω δ' ὅμως.
Τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι δεδραγμένος,
τὸ μὴ παθεῖν ἂν ἄλλο πλήν τὸ μόρσιμον.

230

235

Κρέων
Τί δ' ἐστὶν ἀνθ' οὗ τήνδ' ἔχεις ἀθυμίαν;

Φύλαξ
Φράσαι θέλω σοι πρῶτα τάμαυτοῦ· τὸ γὰρ
πρᾶγμ' οὗτ' ἔδρασ' οὗτ' εἶδον ὅστις ἦν ὁ δρῶν,
οὐδὲ ἀν δικαίως ἐς κακὸν πέσοιμί τι.

240

Κρέων
Εὗ γε στοχάζει κάποιφάργνυσαι κύκλῳ
τὸ πρᾶγμα· δηλοῖς δ' ᾧς τι σημανῶν νέον.

Φύλαξ
Τὰ δεινὰ γάρ τοι προστίθησ' ὅκνον πολύν.

Κρέων
Οὕκουν ἐρεῖς ποτ', εἴτ' ἀπαλλαχθεὶς ἄπει;

245

Φύλαξ
Καὶ δὴ λέγω σοι. Τὸν νεκρόν τις ἀρτίως
θάψας βέβηκε κάπι χρωτὶ διψίαν
κόνιν παλύνας κάφαγιστεύσας ἢ χρή.

Κρέων
Τί φής; Τίς ἀνδρῶν ἦν ὁ τολμήσας τάδε;

Φύλαξ

Οὐκ οἶδ· ἐκεῖ γὰρ οὕτε του γενῆδος ἦν
πλῆγμ', οὐ δικέλλης ἐκβολή· στύφλος δὲ γῇ
καὶ χέρσος, ἀρρώξ οὐδ' ἐπημαξευμένη
τροχοῖσιν, ἀλλ' ἄσημος οὔργάτης τις ἦν.
“Οπως δ' ὁ πρῶτος ἡμίν ἡμεροσκόπος
δείκνυσι, πᾶσι θαῦμα δυσχερὲς παρῆν.
‘Ο μὲν γὰρ ἡφάνιστο, τυμβήρης μὲν οὕ,
λεπτὴ δ' ἄγος φεύγοντος ὡς, ἐπῆν κόνις.
Σημεῖα δ' οὕτε θηρὸς οὕτε του κυνῶν
ἐλθόντος, οὐ σπάσαντος ἔξεφαίνετο.
Λόγοι δ' ἐν ἀλλήλοισιν ἐρρόθουν κακοί,
φύλαξ ἐλέγχων φύλακα· κάν ἐγίγνετο
πληγὴ τελευτῶσ', οὐδ' ὁ κωλύσων παρῆν.
Εἴς γάρ τις ἦν ἔκαστος ούξειργασμένος,
κούδεὶς ἐναργῆς, ἀλλ' ἔφευγε μὴ εἰδέναι.
Ὕμεν δ' ἑτοῖμοι καὶ μύδρους αἴρειν χεροῖν,
καὶ πῦρ διέρπειν καὶ θεοὺς δρκωμοτεῖν,
τὸ μήτε δρᾶσαι μήτε τῷ ξυνειδέναι
τὸ πρᾶγμα βουλεύσαντι μηδ' είργασμένω.
Τέλος δ', ὅτ' οὐδὲν ἦν ἐρευνῶσιν πλέον,
λέγει τις εῖς, ὃς πάντας ἐξ πέδον κάρα
νεῦσαι φόβῳ προὔτρεψεν· οὐ γὰρ εἴχομεν
οὕτ' ἀντιφωνεῖν οὕθ' ὅπως δρῶντες καλῶς
πράξαιμεν. Ὕν δ' ὁ μῆθος ὡς ἀνοιστέον
σοὶ τούργον εἴη τοῦτο κούχὶ κρυπτέον.
Καὶ ταῦτ' ἐνίκα, κάμε τὸν δυσδαίμονα
πάλος καθαιρεῖ τοῦτο τάγαθὸν λαβεῖν.
Πάρειμι δ' ἄκων οὐχ ἐκοῦσιν, οἶδ' ὅτι
στέργει γὰρ οὐδεὶς ἄγγελον κακῶν ἐπῶν.

Χορός

“Αναξ, ἐμοί τοί, μή τι καὶ θεήλατον
τούργον τόδ', ή ξύννοια βουλεύει πάλαι.

Κρέων

Παῦσαι, πρὸν ὄργῆς καὶ με μεστῶσαι λέγων,
μὴ φευρεθῆς ἄνους τε καὶ γέρων ἄμα.
Λέγεις γὰρ οὐκ ἀνεκτά, δαίμονας λέγων

πρόνοιαν ἵσχειν τοῦδε τοῦ νεκροῦ πέρι.
Πότερον ὑπερτιμῶντες ὡς εὐεργέτην
ἔκρυπτον αὐτόν, ὅστις ἀμφικίονας
ναοὺς πυρώσων ἥλθε κάναθήματα
καὶ γῆν ἐκείνων καὶ νόμους διασκεδῶν;
"Η τοὺς κακοὺς τιμῶντας εἰσορᾶς θεούς;
Οὕκ ἔστιν. Ἀλλὰ ταῦτα καὶ πάλαι πόλεως
ἄνδρες μόλις φέροντες ἐρρόθουν ἐμοί,
κρυφῇ κάρα σείοντες, οὐδ' ὑπὸ ζυγῷ
λόφον δικαίως εῖχον, ὡς στέργειν ἐμέ.
Ἐκ τῶνδε τούτους ἔξεπίσταμαι καλῶς
παρηγμένους μισθοῖσιν εἰργάσθαι τάδε.
Οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποισιν οἶον ἄργυρος
κακὸν νόμισμ' ἔβλαστε. Τοῦτο καὶ πόλεις
πορθεῖ, τόδ' ἄνδρας ἔξανίστησιν δόμιων·
τόδ' ἐκδιδάσκει καὶ παραλλάσσει φρένας
χρηστὰς πρὸς αἰσχρὰ πράγμαθ' ἴστασθαι βροτῶν.
πανουργίας δ' ἔδειξεν ἀνθρώποις ἔχειν
καὶ παντὸς ἔργου δυσσέβειαν εἰδέναι.
"Οσοι δὲ μισθαρνοῦντες ἥνυσαν τάδε,
χρόνῳ ποτ' ἔξεπραξαν ὡς δοῦναι δίκην.
Ἄλλ' εἴπερ ἵσχει Ζεὺς ἐτ' ἐξ ἐμοῦ σέβας,
εὗ τοῦτ' ἐπίστασ', ὅρκιος δέ σοι λέγω.
εἰ μὴ τὸν αὐτόχειρα τοῦδε τοῦ τάφου
εὑρόντες ἐκφανεῖτ' ἐξ ὁφθαλμοὺς ἐμούς,
οὐχ ὑμὶν "Αιδης μοῦνος ἀρκέσει, πρὶν ἂν
ζῶντες κρεμαστοὶ τήνδε δηλώσηθ' ὕβριν,
ἵν' εἰδότες τὸ κέρδος ἐνθεν οἰστέον
τὸ λοιπὸν ἀρπάζητε, καὶ μάθηθ' ὅτι
οὐκ ἐξ ἄπαντος δεῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν.
Ἐκ τῶν γὰρ αἰσχρῶν λημμάτων τοὺς πλείονας
ἀτωμένους ἴδοις ἂν ἦ σεσωσμένους.

Φύλαξ

Εἰπεῖν τι δώσεις ἢ στραφεὶς οὕτως ἵω;

315

Κρέων

Οὐκ οἶσθα καὶ νῦν ὡς ἀνιαρῶς λέγεις;

Φύλαξ

Ἐν τοῖσιν ὡσὶν ἥ πὶ τῇ ψυχῇ δάκνει;

Κρέων

Τί δὲ ῥυθμίζεις τὴν ἐμὴν λύπην ὅπου;

Φύλαξ

Ο δρῶν σ' ἀνιᾶτας φρένας, τὰ δ' ὥτ' ἐγώ.

Κρέων

Οἴμ' ὡς λάλημα δῆλον ἐκπεφυκὸς εἴ.

320

Φύλαξ

Οὕκουν τό γ' ἔργον τοῦτο ποιήσας ποτέ.

Κρέων

Καὶ ταῦτ' ἐπ' ἀργύρῳ γε τὴν ψυχὴν προδούς.

Φύλαξ

Φεῦ.

Ἔν δεινὸν ὡς δοκῇ γε καὶ ψευδῆ δοκεῖν.

Κρέων

Κόμψευέ νυν τὴν δόξαν· εἰ δὲ ταῦτα μὴ φανεῖτέ μοι τοὺς δρῶντας, ἔξερεῖθ' ὅτι τὰ δειλὰ κέρδη πημονὰς ἐργάζεται.

325

Φύλαξ

Ἄλλ' εὐρεθείη μὲν μάλιστ· ἐὰν δέ τοι ληφθῇ τε καὶ μή, τοῦτο γὰρ τύχη κρινεῖ, οὐκ ἔσθ' ὅπως ὅψει σὺ δεῦρ' ἐλθόντα με· καὶ νῦν γὰρ ἐκτὸς ἐλπίδος γνώμης τ' ἐμῆς σωθεὶς ὁφείλω τοῖς θεοῖς πολλὴν χάριν.

330

ΣΤΑΣΙΜΟΝ Α'

Χορός

Πολλὰ τὰ δεινὰ κούδεν ἀνθρώπου δεινότερον πέλει·

Τοῦτο καὶ πολιοῦ πέραν πόντου χειμερίων νότω

335

χωρεῖ, περιβρυχίοισιν
περῶν ὑπ' οἴδμασιν.
θεῶν τε τὰν ὑπερτάταν, Γᾶν
ἄφθιτον, ἀκαμάταν, ἀποτρύεται,
ἰλλομένων ἀρότρων ἔτος εἰς ἔτος
ἰππείῳ γένει πολεύων. 340

Κουφονόων τε φῦλον ὄρνιθων ἀμφιβαλῶν ἄγει
καὶ θηρῶν ἀγρίων ἔθνη πόντου τ' εἰναλίαν φύσιν
σπείραισι δικτυοκλώστοις,
περιφραδὴς ἀνήρ·
κρατεῖ δὲ μηχαναῖς ἀγραύλου
θηρὸς ὄρεσσιβάτα, λασιαύχενά θ'
ἴππον ὄχμάζεται ἀμφὶ λόφον ζυγῶν
οὕρειόν τ' ἀκμῆτα ταῦρον. 350

Καὶ φθέγμα καὶ ἀνεμόεν
φρόνημα καὶ ἀστυνόμους ὄργας ἐδιδάξατο καὶ δυσαύλων
πάγων ὑπαίθρεια καὶ δύσομβρα φεύγειν βέλη
παντοπόρος· ἄπορος ἐπ' οὐδὲν ἔρχεται
τὸ μέλλον· Ἄιδα μόνον φεῦξιν οὐκ ἐπάξεται
νόσων δ' ἀμηχάνων φυγὰς ξυμπέφρασται. 360

Σοφόν τι τὸ μηχανόεν
τέχνας ὑπὲρ ἐλπίδ' ἔχων τοτὲ μὲν κακόν, ἄλλοτ' ἐπ' ἐσθλὸν ἔρπει·
νόμους γεραίρων χθονὸς θεῶν τ' ἔνορκον δίκαν,
νύψιολις· ἄπολις δτῷ τὸ μὴ καλὸν
ξύνεστι τόλμας χάριν. Μήτ' ἐμοὶ παρέστιος
γένοιτο μήτ' ἵσον φρονῶν, δς τάδ' ἔρδει. 370

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ Β'

Χορός

Ἐς δαιμόνιον τέρας ἀμφινοῶ
τόδε· πῶς εἶδὼς ἀντιλογήσω
τήνδ' οὐκ εῖναι παῖδ' Ἀντιγόνην;
ὦ δύστηνος
καὶ δυστήνου πατρὸς Οἰδιπόδα,
τί ποτ'; Οὐ δή που σέ γ' ἀπιστοῦσαν 380

τοῖς βασιλείοισιν ἄγουσι νόμοις
καὶ ἐν ἀφροσύνῃ καθελόντες;

Φύλαξ

“Ηδ’ ἔστ’ ἐκείνη τοῦργον ἡ ἕξιργασμένη·
τήνδ’ εἴλομεν θάπτουσαν. Ἀλλὰ ποῦ Κρέων;

385

Χορός

“Οδ’ ἐκ δόμων ἄψιρρος εἰς δέον περᾶ.

Κρέων

Τί δ’ ἔστι; Ποίᾳ ξύμμετρος προύβην τύχῃ;

Φύλαξ

“Αναξ, βροτοῖσιν οὐδέν ἔστ’ ἀπώμοτον.
Ψεύδει γάρ ἡ πίνοια τὴν γνώμην· ἐπεὶ
σχολῇ ποθ’ ἥξειν δεῦρ’ ἀν ἐξηύχουν ἐγὼ,
ταῖς σαῖς ἀπειλαῖς, αἷς ἔχειμάσθην τότε·
ἀλλ’ ἡ γὰρ ἐκτὸς καὶ παρ’ ἐλπίδας χαρὰ
ἔοικεν ἄλλῃ μῆκος οὐδὲν ἡδονῆ,
ἥκω, δι’ ὅρκων καίπερ ὧν ἀπώμοτος,
κόρην ἄγων τήνδ’, ἡ καθηρέθη τάφον
κοσμοῦσα. Κλῆρος ἐνθάδ’ οὐκ ἐπάλλετο,
ἀλλ’ ἔστ’ ἐμὸν θοῦρμαιον, οὐκ ἄλλου, τόδε.
Καὶ νῦν, ἄναξ, τήνδ’ αὐτός, ὡς θέλεις, λαβὼν
καὶ κρῖνε κάξέλεγχ· ἐγὼ δ’ ἐλεύθερος
δίκαιος εἰμι τῶνδ’ ἀπηλλάχθαι κακῶν.

390

395

400

Κρέων

“Αγεις δὲ τήνδε τῷ τρόπῳ πόθεν λαβών;

Φύλαξ

Αὕτη τὸν ἄνδρ’ ἔθαπτε· πάντ’ ἐπίστασαι.

Κρέων

“Η καὶ ξυνίης καὶ λέγεις ὁρθῶς ἂ φής;

Φύλαξ

Ταύτην γ' ἵδων θάπτουσαν ὃν σὺ τὸν νεκρὸν
ἀπεῖπας. Ἐρ' ἔνδηλα καὶ σαφῆ λέγω;

405

Κρέων

Καὶ πῶς ὁρᾶται κάπιληπτος ἡρέθη;

Φύλαξ

Τοιοῦτον ἦν τὸ πρᾶγμ'. Ὁπως γὰρ ἥκομεν,
πρὸς σοῦ τὰ δείν' ἐκεῖν' ἐπηπειλημένοι,
πᾶσαν κόνιν σήραντες, ἢ κατεῖχε τὸν
νέκυν, μυδῶν τε σῶμα γυμνώσαντες εῦ,
καθήμεθ' ἄκρων ἐκ πάγων ὑπήνεμοι,
ὅσμὴν ἀπ' αὐτοῦ μὴ βάλοι πεφευγότες,
ἐγερτὶ κινῶν ἄνδρ' ἀνήρ ἐπιρρόθοις
κακοῖσιν, εἴ τις τοῦδ' ἀκηδήσοι πόνου.

410

Χρόνον τάδ' ἦν τοσοῦτον, ἔστ' ἐν αἰθέρι
μέσω κατέστη λαμπρὸς ἡλίου κύκλος
καὶ καῦμ' ἔθαλπε· καὶ τότ' ἐξαίφνης χθονὸς
τυφῶς ἀείρας σκηπτόν οὐράνιον ἄχος,
πίμπλησι πεδίον, πᾶσαν αἰκίζων φόβην
>NNηλης πεδιάδος, ἐν δ' ἐμεστώθη μέγας
αἰθήρ· μύσαντες δ' εἶχομεν θείαν νόσον.

415

Καὶ τοῦδ' ἀπαλλαγέντος ἐν χρόνῳ μακρῷ,
ἡ παῖς ὁρᾶται, κάνακωκύει πικρᾶς
ὄρνιθος ὀξὺν φθόγγον, ὡς ὅταν κενῆς
εὔνης νεοσσῶν ὄρφανὸν βλέψῃ λέχος·
οὕτω δὲ χαῦτη, ψιλὸν ὡς ὁρᾶς νέκυν,
γόοισιν ἐξώμωξεν, ἐκ δ' ἀρὰς κακάς
ἥρατο τοῖσι τούργον ἐξειργασμένοις.
Καὶ χερσὶν εὐθὺς διψίαν φέρει κόνιν,

425

ἐκ τ' εὐκροτήτου χαλκέας ἄρδην πρόχου
χοαῖσι τρισπόνδοισι τὸν νέκυν στέφει.

430

Χήμεῖς ἰδόντες ἱέμεσθα, σὺν δέ νιν
Θηρώμεθ' εὐθὺς οὐδὲν ἐκπεπληγμένην·
καὶ τάς τε πρόσθεν τάς τε νῦν ἡλέγχομεν
πράξεις· ἄπαρνος δ' οὐδενὸς καθίστατο,
ἄμ' ἡδέως ἔμοιγε κάλγεινῶς ἄμα.
Τὸ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐκ κακῶν πεφευγέναι

435

ἥδιστον, ἐς κακὸν δὲ τοὺς φίλους ἄγειν
ἀλγεινόν· ἀλλὰ πάντα ταῦθ' ἥσσω λαβεῖν
ἔμοὶ πέφυκε τῆς ἐμῆς σωτηρίας.

440

Κρέων

Σὲ δή, σὲ τὴν νεύουσαν εἰς πέδον κάρα,
φῆς, ἢ καταρνεῖ μὴ δεδρακέναι τάδε;

Ἀντιγόνη

Καὶ φημὶ δρᾶσαι κούκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μῆ.

Κρέων

Σὺ μὲν κομίζοις ἀν σεαυτὸν ἢ θέλεις
ἔξω βαρείας αἰτίας ἐλεύθερον·
σὺ δ' εἰπέ μοι μὴ μῆκος, ἀλλὰ συντόμως,
ἥδησθα κηρυχθέντα μὴ πράσσειν τάδε;

445

Ἀντιγόνη

"Ηιδη· τί δ' οὐκ ἔμελλον; Ἐμφανῆ γὰρ ἦν.

Κρέων

Καὶ δῆτ' ἐτόλμας τούσδ' ὑπερβαίνειν νόμους;

Ἀντιγόνη

Οὐ γάρ τί μοι Ζεὺς ἦν ὁ κηρύξας τάδε,
οὐδ' ἡ ξύνοικος τῶν κάτω θεῶν Δίκη
τοιούσδ' ἐν ἀνθρώποισιν ὥρισεν νόμους.
Οὐδὲ σθένειν τοσοῦτον ώρμην τὰ σὰ
κηρύγμαθ', ὡστ' ἄγραπτα κάσφαλῇ θεῶν
νόμιμα δύνασθαι θητὸν δνθ' ὑπερδραμεῖν·
οὐ γάρ τι νῦν γε κάχθες, ἀλλ' ἀεί ποτε
ζῆται ταῦτα, κούδεις οἶδεν ἐξ ὅτου 'φάνη.

450

Τούτων ἐγὼ οὐκ ἔμελλον, ἀνδρὸς οὐδενὸς
φρόνημα δείσασ', ἐν θεοῖσι τὴν δίκην
δώσειν. Θανουμένη γὰρ ἐξήδη, τί δ' οὕ;
Κεὶ μὴ σὺ προύκήρυξας· εἰ δὲ τοῦ χρόνου
πρόσθεν θανοῦμαι, κέρδος αὗτ' ἐγὼ λέγω.
"Οστις γὰρ ἐν πολλοῖσιν, ὡς ἐγὼ, κακοῖς
ζῆται, πῶς δ' οὐχὶ κατθανὼν κέρδος φέρει;

455

460

Οὗτως ἔμοιγε τοῦ μόρου τυχεῖν
παρ' οὐδὲν ἄλγος· ἀλλ' ἂν, εἰ τὸν ἐξ ἐμῆς
μητρὸς θανόντ' ἄθαπτον ἡνσχόμην νέκυν,
κείνοις ἂν ἥλγουν· τοῖσδε δ' οὐκ ἀλγύνομαι.
Σοὶ δ' εἰ δοκῶ νῦν μῶρα δρῶσα τυγχάνειν,
σχεδόν τι μώρῳ μωρίαν ὁφλισκάνω.

465

470

Χορός

Δηλοῖ τὸ γέννημ' ὡμὸν ἐξ ὡμοῦ πατρὸς
τῆς παιδός· εἴκειν δ' οὐκ ἐπίσταται κακοῖς.

Κρέων

Ἄλλ' ἵσθι τοι τὰ σκλήρ' ἄγαν φρονήματα
πίπτειν μάλιστα, καὶ τὸν ἐγκρατέστατον
σίδηρον ὅπτὸν ἐκ πυρὸς περισκελῆ
θραυσθέντα καὶ ῥαγέντα πλεῖστ' ἂν εἰσίδοις·
σμικρῷ χαλινῷ δ' οἶδα τοὺς θυμουμένους
ἵππους καταρτυθέντας· οὐ γάρ ἐκπέλει
φρονεῖν μέγ' ὅστις δοῦλός ἐστι τῶν πέλας.
Αὕτη δ' ὑβρίζειν μὲν τότ' ἐξηπίστατο,
νόμους ὑπερβαίνουσα τοὺς προκειμένους·
ὑβρις δ', ἐπεὶ δέδρακεν, ἥδε δευτέρα,
τούτοις ἐπαυχεῖν καὶ δεδρακιῖαν γελᾶν.

475

Ὕπηρν ἐγὼ μὲν οὐκ ἀνήρ, αὕτη δ' ἀνήρ,

εἰ ταῦτ' ἀνατὶ τῇδε κείσεται κράτη.

480

Ἄλλ' εἴτ' ἀδελφῆς εἴθ' ὅμαιμονεστέρα
τοῦ παντὸς ἡμῖν Ζηνὸς ἔρκείου κυρεῖ,
αὐτῇ τε χὴ ξύναιμος οὐκ ἀλύξετον
μόρου κακίστου· καὶ γάρ οὗν κείνην ἵσον
ἐπαιτιῶμαι τοῦδε βουλεῦσαι τάφου.

485

Καί νιν καλεῖτ· ἔσω γάρ εἴδον ἀρτίως
λυσσῶσαν αὐτὴν οὐδ' ἐπήβολον φρενῶν.
Φιλεῖ δ' ὁ θυμὸς πρόσθεν, ἥρησθαι κλοπεὺς
τῶν μηδὲν ὀρθῶς ἐν σκότῳ τεχνωμένων·
μισῶ γε μέντοι χῶταν ἐν κακοῖσί τις
ἄλοὺς ἔπειτα τοῦτο καλλύνειν θέλῃ.

490

495

Ἀντιγόνη

Θέλεις τι μεῖζον ἢ κατακτεῖναί μ' ἔλών;

Κρέων

Ἐγὼ μὲν οὐδέν τοῦτ' ἔχων ἄπαντ' ἔχω.

Ἀντιγόνη

Τί δῆτα μέλλεις; Ὡς ἐμοὶ τῶν σῶν λόγων

ἀρεστὸν οὐδέν μηδ' ἀρεσθείη ποτέ· 500

οὗτω δὲ καὶ σοὶ τάμ' ἀφανδάνοντ' ἔφυ.

Καίτοι πόθεν κλέος γ' ἂν εὔκλεέστερον

κατέσχον ἢ τὸν αὐτάδελφον ἐν τάφῳ

τιθεῖσα; Τούτοις τοῦτο πᾶσιν ἀνδάνειν

λέγοιτ' ἂν, εἰ μὴ γλῶσσαν ἐγκλήσαι φόβος.

Ἄλλ' ἡ τυραννὶς πολλά τ' ἄλλ' εὐδαιμονεῖ 505

κᾶξεστιν αὐτῇ δρᾶν λέγειν θ' ἀ βούλεται.

Κρέων

Σὺ τοῦτο μούνη τῶνδε Καδμείων ὁρᾶς.

Ἀντιγόνη

Ορῶσι χοῦτοι· σοὶ δ' ὑπίλλουσιν στόμα.

Κρέων

Σὺ δ' οὐκ ἐπαιδεῖ, τῶνδε χωρὶς εἰ φρονεῖς; 510

Ἀντιγόνη

Οὐδὲν γὰρ αἰσχρὸν τοὺς δόμοσπλάγχνους σέβειν.

Κρέων

Οὕκουν δόμαιμος χώ καταντίον θανών;

Ἀντιγόνη

Ὦμαιμος ἐκ μιᾶς τε καὶ ταύτοῦ πατρός.

Κρέων

Πῶς δῆτ' ἐκείνῳ δυσσεβῆ τιμᾶς χάριν;

Ἀντιγόνη

Οὐ μαρτυρήσει ταῦθ' ὁ κατθανῶν νέκυς. 515

Κρέων

Εἴ τοί σφε τιμᾶς ἐξ ἵσου τῷ δυσσεβεῖ.

Άντιγόνη

Οὐ γάρ τι δοῦλος, ἀλλ' ἀδελφὸς ὥλετο.

Κρέων

Πορθῶν δὲ τήνδε γῆν· ὁ δ' ἀντιστὰς ὅπερ.

Άντιγόνη

Όμῶς ὅ γ' Ἀιδης τοὺς νόμους τούτους ποθεῖ.

Κρέων

Ἄλλ' οὐχ ὁ χρηστὸς τῷ κακῷ λαχεῖν ἵσους.

520

Άντιγόνη

Τίς οἶδεν εἰ κάτωθεν εὐαγγῆ τάδε;

Κρέων

Οὗτοι ποθ' οὐχθρός, οὐδ' ὅταν θάνῃ, φίλος.

Άντιγόνη

Οὗτοι συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν.

Κρέων

Κάτω νυν ἐλθοῦσ', εἰ φιλητέον, φίλει
κείνους· ἐμοῦ δὲ ζῶντος οὐκ ἄρξει γυνή.

525

Χορός

Καὶ μὴν πρὸ πυλῶν ἦδ' Ἰσμήνη,
φιλάδελφα κάτω δάκρυ' εἰβομένη·
νεφέλη δ' ὀφρύων ὅπερ αίματόεν
ρέθος αἰσχύνει,
τέγγουσ' εὐῶπα παρειάν.

530

Κρέων

Σὺ δ', ἦ κατ' οἴκους ὡς ἔχιδν' ὑφειμένη
λήθουσά μ' ἐξέπινες, οὐδ' ἐμάνθανον
τρέφων δύ' ἄτα κάπαναστάσεις θρόνων,

φέρ', εἰπὲ δή μοι, καὶ σὺ τοῦδε τοῦ τάφου
φήσεις μετασχεῖν, ἢ ξομεῖ τὸ μὴ εἰδέναι;

535

Ισμήνη

Δέδρακα τούργον, εἴπερ ἥδ' ὄμορροθεῖ
καὶ ξυμμετίσχω καὶ φέρω τῆς αἰτίας.

Αντιγόνη

Ἄλλ' οὐκ ἔάσει τοῦτο γ' ἡ δίκη σ', ἐπεὶ
οὕτ' ἡθέλησας οὕτ' ἐγὼ 'κοινωσάμην.

Ισμήνη

Ἄλλ' ἐν κακοῖς τοῖς σοῖσιν οὐκ αἰσχύνομαι
ξύμπλουν ἐμαυτὴν τοῦ πάθους ποιουμένη.

540

Αντιγόνη

Ὥν τούργον, Ἀιδης χοὶ κάτω ξυνίστορες·
λόγοις δ' ἐγὼ φιλοῦσαν οὐ στέργω φίλην.

Ισμήνη

Μήτοι, κασιγνήτη, μ' ἀτιμάσης τὸ μὴ οὐ
θανεῖν τε σὺν σοὶ τὸν θανόντα θ' ἀγνίσαι.

545

Αντιγόνη

Μή μοι θάνης σὺ κοινὰ μηδ' ἀ μὴ 'θιγες
ποιοῦ σεαυτῆς. Ἀρκέσω θνήσκουσ' ἐγώ.

Ισμήνη

Καὶ τίς βίος μοι σοῦ λελειμμένη φίλος;

Αντιγόνη

Κρέοντ' ἐρώτα· τοῦδε γὰρ σὺ κηδεμῶν.

Ισμήνη

Τί ταῦτ' ἀνιᾶς μ', οὐδὲν ὠφελούμενη;

550

Αντιγόνη

Ἀλγοῦσα μὲν δῆτ' εἰ γελῶ γ' ἐν σοὶ γελῶ.

Ισμήνη

Τί δῆτ' ἂν ἀλλὰ νῦν σ' ἔτ' ὡφελοῖμ' ἐγώ;

Αντιγόνη

Σῶσον σεαυτήν· οὐ φθονῶ σ' ὑπεκφυγεῖν.

Ισμήνη

Οἵμοι τάλαινα, κάμπλάκω τοῦ σοῦ μόρου;

Αντιγόνη

Σὺ μὲν γὰρ εἴλου ζῆν, ἐγὼ δὲ κατθανεῖν.

555

Ισμήνη

Ἄλλ' οὐκ ἐπ' ἀρρήτοις γε τοῖς ἐμοῖς λόγοις.

Αντιγόνη

Καλῶς σὺ μὲν τοῖς, τοῖς δ' ἐγὼ δόκουν φρονεῖν.

Ισμήνη

Καὶ μὴν ἵση νῷν ἐστιν ἡ ἔξαμαρτία.

Αντιγόνη

Θάρσει· σὺ μὲν ζῆς, ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ πάλαι
τέθνηκεν, ὥστε τοῖς θανοῦσιν ὡφελεῖν.

560

Κρέων

Τὸ παῖδε φημὶ τώδε τὴν μὲν ἀρτίως
ἄνουν πεφάνθαι, τὴν δ' ἀφ' οὗ τὰ πρῶτα ἔψυ.

Ισμήνη

Οὐ γάρ ποτ', ὕναξ, οὐδ' ὅς ἂν βλάστῃ μένει
νοῦς τοῖς κακῶς πράσσουσιν, ἀλλ' ἔξισταται.

Κρέων

Σοὶ γοῦν, ὅθ' εἴλου σὺν κακοῖς πράσσειν κακά.

565

Ισμήνη

Τί γὰρ μόνη μοι τῆσδ' ἄτερ βιώσιμον;

Κρέων

΄Αλλ’ ἥδε μέντοι μὴ λέγ· οὐ γὰρ ἔστ’ ἔτι.

Ίσμήνη

΄Αλλὰ κτενεῖς νυμφεῖα τοῦ σαυτοῦ τέκνου;

Κρέων

΄Αρώσιμοι γὰρ χάτέρων εἰσὶν γύαι.

Ίσμήνη

Οὐχ ὡς γ’ ἐκείνῳ τῇδέ τ’ ἦν ἡρμοσμένα.

570

Κρέων

Κακὰς ἐγὼ γυναῖκας υἱέσι στυγῶ.

Άντιγόνη

΄Ω φίλταθ’ Αἴμον, ὡς σ’ ἀτιμάζει πατήρ.

Κρέων

΄Αγαν γε λυπεῖς καὶ σὺ καὶ τὸ σὸν λέχος.

Χορός

΄Η γὰρ στερήσεις τῇσδε τὸν σαυτοῦ γόνον;

Κρέων

΄Αιδης δὲ παύσων τούσδε τοὺς γάμους ἐμοί.

575

Χορός

Δεδογμέν’, ὡς ἔοικε, τήνδε κατθανεῖν.

Κρέων

Καὶ σοί γε κάμοί. Μὴ τριβὰς ἔτ’, ἀλλά νιν

κομίζετ’ εἴσω, δμῶες· ἐκ δὲ τοῦδε χρὴ

γυναῖκας εἶναι τάσδε μηδ’ ἀνειμένας.

Φεύγουσι γάρ τοι χοὶ θρασεῖς, δταν πέλας

ἥδη τὸν “Αιδην εἰσορῶσι τοῦ βίου.

580

ΣΤΑΣΙΜΟΝ Β'

Χορός

Εύδαιμονες οῖσι κακῶν ἄγευστος αἰών.
Οῖς γάρ ἂν σεισθῇ θεόθεν δόμος, ἄτας
οὐδὲν ἐλλείπει, γενεᾶς ἐπὶ πλῆθος ἔρπον· 585
ὅμοιον ὥστε ποντίαις οῖδμα δυσπνόοις ὅταν
Θρήσσαισιν ἔρεβος ὑφαλον ἐπιδράμη πνοαῖς,
κυλίνδει βυσσόθεν κελαινὰν θῖνα, καὶ 590
δυσάνεμοι, στόνω βρέμουσιν ἀντιπλῆγες ἄκται.

Ἄρχαῖα τὰ Λαβδακιδᾶν οἴκων ὄρῶμαι 593
πήματα φθιτῶν ἐπὶ πήμασι πίπτοντ', 595
οὐδ' ἀπαλλάσσει γενεὰν γένος, ἀλλ' ἐρείπει
θεῶν τις, οὐδ' ἔχει λύσιν. Νῦν γὰρ ἐσχάτας ὑπὲρ
ρίζας <ὅ> τέτατο φάος ἐν Οἰδίπου δόμοις, 600
κατ' αὖ νιν φοινία θεῶν τῶν νερτέρων
ἀμῷ κόνις λόγου τ' ἄνοια καὶ φρενῶν ἐρινύς.

Τεάν, Ζεῦ, δύνασιν τίς ἀνδρῶν ὑπερβασία κατάσχοι; 605
Τὰν οὕθ' ὑπνος αἵρεῖ ποθ' ὁ πάντ' ἀγρεύων,
οὔτε θεῶν ἄκματοι μῆνες, ἀγήρως δὲ χρόνω
δυνάστας κατέχεις Ὄλύμπου μαρμαρόεσσαν αἴγλαν. 610
Τό τ' ἔπειτα καὶ τὸ μέλλον
καὶ τὸ πρὸν ἐπαρκέσει
νόμος ὅδ', οὐδὲν ἔρπει
θνατῶν βιότῳ πάμπολύ γ' ἐκτὸς ἄτας.

Ἄ γὰρ δὴ πολύπλαγκτος ἐλπὶς πολλοῖς μὲν ὄνασις ἀνδρῶν, 616
πολλοῖς δ' ἀπάτα κουφονόων ἔρώτων
εἰδότι δ' οὐδὲν ἔρπει, πρὸν πυρὶ θερμῷ πόδα τις
προσαύσῃ. Σοφίᾳ γὰρ ἔκ του κλεινὸν ἔπος πέφανται, 621
τὸ κακὸν δοκεῖν ποτ' ἐσθλὸν
τῷδ' ἔμμεν ὅτῳ φρένας
θεὸς ἄγει πρὸς ἄταν·
πράσσει δ' ὀλίγιστον χρόνον ἐκτὸς ἄτας. 625

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ Γ'

Χορός

“Οδε μὴν Αἴμων, παίδων τῶν σῶν
νέατον γέννημ· ἄρ’ ἀχνύμενος
τῆς μελλογάμου
τάλιδος ἥκει μόρον Ἀντιγόνης,
ἀπάτας λεχέων ὑπεραλγῶν;

630

Κρέων

Τάχ’ εἰσόμεσθα μάντεων ὑπέρτερον.
὾ η παῖ, τελείαν ψῆφον ἄρα μὴ κλύων
τῆς μελλονύμφου πατρὶ λυσσαίνων πάρει;
”Η σοὶ μὲν ἡμεῖς πανταχῇ δρῶντες φίλοι;

Αἴμων

Πάτερ, σός εἴμι· καὶ σύ μοι γνώμας ἔχων
χρηστὰς ἀπορθοῖς, αἵς ἔγωγ' ἐφέψομαι.
Ἐμοὶ γάρ οὐδεὶς ἀξιώσεται γάμος
μείζων φέρεσθαι σοῦ καλῶς ἡγουμένου.

635

Κρέων

Οὕτω γάρ, ὦ παῖ, χρὴ διὰ στέρνων ἔχειν,
γνώμης πατρώας πάντ' ὅπισθεν ἐστάναι.
Τούτου γὰρ οὔνεκ' ἄνδρες εὔχονται γονὰς
κατηκόους φύσαντες ἐν δόμοις ἔχειν,
ώς καὶ τὸν ἔχθρὸν ἀνταμύνωνται κακοῖς,
καὶ τὸν φίλον τιμῶσιν ἐξ Ἰσου πατρί.

640

”Οστις δ’ ἀνωφέλητα φιτύει τέκνα,
τί τόνδ’ ἂν εἴποις ἄλλο πλὴν αὐτῷ πόνους
φῦσαι, πολὺν δὲ τοῖσιν ἔχθροῖσιν γέλων;
Μή νύν ποτ’, ὦ παῖ, τὰς φρένας γ’ ὑφ’ ἡδονῆς
γυναικὸς οὔνεκ’ ἐκβάλης, εἰδὼς ὅτι
ψυχρὸν παραγκάλισμα τοῦτο γίγνεται,
γυνὴ κακὴ ξύνευνος ἐν δόμοις. Τί γὰρ
γένοιτ’ ἂν ἔλκος μεῖζον ἢ φίλος κακός;
’Αλλὰ πτύσας ὠσεί τε δυσμενῆ μέθες
τὴν παῖδ’ ἐν Αἴδου τήνδε νυμφεύειν τινί.
’Επεὶ γὰρ αὐτὴν εἶλον ἐμφανῶς ἐγὼ

645

650

655

πόλεως ἀπιστήσασαν ἐκ πάσης μόνην,
ψευδῆ γ' ἔμαυτὸν οὐ καταστήσω πόλει,
ἀλλὰ κτενῶ. Πρὸς ταῦτ' ἐφυμνείτω Δία
ξύναιμον. Εἰ γὰρ δὴ τά γ' ἐγγενῆ φύσει
ἄκοσμα θρέψω, κάρτα τοὺς ἔξω γένους. 660
'Εν τοῖς γὰρ οἰκείοισιν δστις ἔστ' ἀνὴρ
χρηστός, φανεῖται καν πόλει δίκαιος ὡν.
δστις δ' ὑπερβάς ἢ νόμους βιάζεται,
ἢ τούπιτάσσειν τοῖς κρατύνουσιν νοεῖ,
οὐκ ἔστ' ἐπαίνου τοῦτον ἔξ ἐμοῦ τυχεῖν. 665
'Άλλ' ὅν πόλις στήσειε, τοῦδε χρὴ κλύειν
καὶ σμικρὰ καὶ δίκαια καὶ τάναντία·
καὶ τοῦτον ἀν τὸν ἄνδρα θαρσοίην ἐγὼ
καλῶς μὲν ἄρχειν, εῦ δ' ἀν ἄρχεσθαι θέλειν,
δορός τ' ἀν ἐν χειμῶνι προστεταγμένον 670
μένειν δίκαιον κάγαθὸν παραστάτην.
'Αναρχίας δὲ μεῖζον οὐκ ἔστιν κακόν.
Αὕτη πόλεις ὅλλυσιν, ἥδ' ἀναστάτους
οἴκους τίθησιν, ἥδε συμμάχου δορὸς
τροπὰς καταρρήγνυσι· τῶν δ' ὁρθουμένων 675
σώζει τὰ πολλὰ σώμαθ' ἢ πειθαρχία.
Οὔτως ἀμυντέ' ἔστι τοῖς κοσμουμένοις,
κοῦτοι γυναικὸς οὐδαμῶς ἡσσητέα.
Κρεῖσσον γάρ, εἴπερ δεῖ, πρὸς ἄνδρὸς ἐκπεσεῖν,
κούκ ἀν γυναικῶν ἡσσονες καλοίμεθ' ἄν. 680

Χορός

'Ημῖν μέν, εὶ μὴ τῷ χρόνῳ κεκλέμμεθα,
λέγειν φρονούντως ὡν λέγεις δοκεῖς πέρι.

Αἴμων

Πάτερ, θεοὶ φύουσιν ἀνθρώποις φρένας,
πάντων δσ' ἔστι κτημάτων ὑπέρτατον.
'Εγὼ δ' ὅπως σὺ μὴ λέγεις ὁρθῶς τάδε, 685
οῦτ' ἀν δυναίμην μήτ' ἐπισταίμην λέγειν.
Γένοιτο μεντάν χάτερω καλῶς ἔχον.
Σοῦ δ' οῦν πέφυκα πάντα προσκοπεῖν δσα
λέγει τις ἢ πράσσει τις ἢ ψέγειν ἔχει.
Τὸ γὰρ σὸν ὅμμα δεινὸν ἄνδρὶ δημότῃ 690

λόγοις τοιούτοις οῖς σὺ μὴ τέρψει κλύων·
ἐμοὶ δ' ἀκούειν ἔσθ' ὑπὸ σκότου τάδε,
τὴν παῖδα ταύτην οἴ̄ ὁδύρεται πόλις,
πασῶν γυναικῶν ὡς ἀναξιωτάτη
κάκιστ' ἀπ' ἔργων εὐκλεεστάτων φθίνει· 695
ἢ τις τὸν αὐτῆς αὐτάδελφον ἐν φοναῖς
πεπτῶτ' ἄθαπτον μήθ' ὑπ' ὀμηστῶν κυνῶν
εἴασ' ὀλέσθαι μήθ' ὑπ' οἰωνῶν τινός·
οὐχ ἥδε χρυσῆς ἀξία τιμῆς λαχεῖν;
Τοιάδ' ἐρεμνὴ σῆγ' ἐπέρχεται φάτις. 700
Ἐμοὶ δὲ σοῦ πράσσοντος εὔτυχῶς, πάτερ,
οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτῆμα τιμιώτερον,
τί γὰρ πατρὸς θάλλοντος εὐκλείας τέκνοις
ἄγαλμα μεῖζον, ἢ τί πρὸς παίδων πατρί;
Μή νυν ἐν ἥθος μοῦνον ἐν σαυτῷ φόρει,
ὡς φῆς σύ, κούδὲν ἄλλο, τοῦτ' ὀρθῶς ἔχειν. 705
“Οστις γὰρ αὐτὸς ἢ φρονεῖν μόνος δοκεῖ,
ἢ γλῶσσαν, ἢν οὐκ ἄλλος, ἢ ψυχὴν ἔχειν,
οὗτοι διαπτυχθέντες ὠφθησαν κενοί.
Ἄλλ' ἄνδρα, κεῖ τις ἢ σοφός, τὸ μανθάνειν
πόλλ' αἰσχρὸν οὐδὲν καὶ τὸ μὴ τείνειν ἄγαν. 710
‘Ορᾶς παρὰ ῥείθροισι χειμάρροις ὅσα
δένδρων ὑπείκει, κλῶνας ὡς ἐκσώζεται·
τὰ δ' ἀντιτείνοντ' αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται.
Αὕτως δὲ ναὸς ὅστις ἐγκρατῆ πόδα
τείνας ὑπείκει μηδέν, ὑπτίοις κάτω
στρέψας τὸ λοιπὸν σέλμασιν ναυτίλλεται.
Ἄλλ' εἶκε καὶ θυμῷ μετάστασιν δίδου.
Γνώμη γὰρ εἴ τις κάπ' ἐμοῦ νεωτέρου
πρόσεστι, φήμ' ἔγωγε πρεσβεύειν πολὺ 715
φῦναι τὸν ἄνδρα πάντ' ἐπιστήμης πλέων·
εἰ δ' οὖν, φιλεῖ γὰρ τοῦτο μὴ ταύτη ῥέπειν,
καὶ τῶν λεγόντων εῦ καλὸν τὸ μανθάνειν.

Χορός

“Αναξ, σέ τ' εἰκός, εἴ τι καίριον λέγει,
μαθεῖν, σέ τ' αὖ τοῦδε· εῦ γὰρ εἴρηται διπλᾶ. 725

Κρέων

Οἱ τηλικοίδε καὶ διδαξόμεσθα δὴ
φρονεῖν ὑπ' ἀνδρὸς τηλικοῦδε τὴν φύσιν;

Αἴμων

Μηδὲν τὸ μὴ δίκαιον· εἰ δ' ἐγὼ νέος,
οὐ τὸν χρόνον χρὴ μᾶλλον ἢ τἄργα σκοπεῖν.

Κρέων

"Ἐργον γάρ ἔστι τοὺς ἀκοσμοῦντας σέβειν;

730

Αἴμων

Οὐδ' ἂν κελεύσαιμ' εὔσεβεῖν εἰς τοὺς κακούς.

Κρέων

Οὐχ ἥδε γὰρ τοιᾶδ' ἐπείληπται νόσῳ;

Αἴμων

Οὕ φησι Θήβης τῆσδ' ὁμόπτολις λεώς.

Κρέων

Πόλις γὰρ ἡμῖν ἀμὲν χρὴ τάσσειν ἐρεῖ;

Αἴμων

'Ορᾶς τόδ' ὡς εἴρηκας ὡς ἄγαν νέος;

735

Κρέων

"Ἄλλῳ γὰρ ἦ 'μοὶ χρή με τῆσδ' ἄρχειν χθονός;

Αἴμων

Πόλις γὰρ οὐκ ἔσθ' ἥτις ἀνδρός ἔσθ' ἐνός.

Κρέων

Οὐ τοῦ κρατοῦντος ἡ πόλις νομίζεται;

Αἴμων

Καλῶς ἐρήμης γ' ἀν σὺ γῆς ἄρχοις μόνος.

Κρέων

“Οδ”, ώς ἔοικε, τῇ γυναικὶ συμμαχεῖ.

740

Αἴμων

Εἴπερ γυνὴ σύ· σοῦ γάρ οὗν προκήδομαι.

Κρέων

ὝΩ παγκάκιστε, διὰ δίκης ἴών πατρί.

Αἴμων

Οὐ γάρ δίκαιά σ’ ἐξαμαρτάνονθ’ ὄρῶ.

Κρέων

Ἀμαρτάνω γάρ τὰς ἐμὰς ἀρχὰς σέβων;

Αἴμων

Οὐ γάρ σέβεις τιμάς γε τὰς θεῶν πατῶν.

745

Κρέων

ὝΩ μιαρὸν ἥθος καὶ γυναικὸς ὕστερον.

Αἴμων

Οὕ τὰν ἔλοις ἥσσω γε τῶν αἰσχρῶν ἐμέ.

Κρέων

὾ γοῦν λόγος σοι πᾶς ὑπὲρ κείνης ὅδε.

Αἴμων

Καὶ σοῦ γε κάμοῦ, καὶ θεῶν τῶν νερτέρων.

Κρέων

Ταύτην ποτ’ οὐκ ἔσθ’ ώς ἔτι ζῶσαν γαμεῖς.

750

Αἴμων

Ὕδ’ οὗν θανεῖται καὶ θανοῦσ’ ὄλεῖ τινα.

Κρέων

ὝΗ κάπαπειλῶν ὕδ’ ἐπεξέρχει θρασύς;

Αἴμων

Τίς δ' ἔστ' ἀπειλὴ πρὸς κενὰς γνώμας λέγειν;

Κρέων

Κλαίων φρενώσεις, ὃν φρενῶν αὐτὸς κενός.

Αἴμων

Εἰ μὴ πατὴρ ἥσθ', εὗπον ἂν σ' οὐκ εῦ φρονεῖν.

755

Κρέων

Γυναικὸς ὃν δούλευμα μὴ κώτιλλέ με.

Αἴμων

Βούλει λέγειν τι καὶ λέγων μηδὲν κλύειν;

Κρέων

Ἄληθες; Ἄλλ' οὐ, τόνδ' Ὀλυμπον, ἵσθ' ὅτι,

χαίρων ἐπὶ ψόγοισι δεννάσεις ἐμέ.

Ἄγετε τὸ μῖσος, ὡς κατ' ὅμματ' αὐτίκα

παρόντι θνήσκῃ πλησία τῷ νυμφίῳ.

760

Αἴμων

Οὐ δῆτ' ἔμοιγε, τοῦτο μὴ δόξης ποτέ,

οὕθ' ἥδ' ὀλεῖται πλησία, σύ τ' οὐδαμὰ

τούμὸν προσόψει κρᾶτ' ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρῶν,

ώς τοῖς θέλουσι τῶν φίλων μαίνη ξυνών.

765

Χορός

Ἀνήρ, ἄναξ, βέβηκεν ἐξ ὄργης ταχύς·

νοῦς δ' ἔστι τηλικοῦτος ἀλγήσας βαρύς.

Κρέων

Δράτω· φρονείτω μεῖζον ἢ κατ' ἄνδρ' ίών·

τῷ δ' οὗν κόρα τώδ' οὐκ ἀπαλλάξει μόρου.

Χορός

Ἄμφω γὰρ αὐτῷ καὶ κατακτεῖναι νοεῖς;

770

Κρέων

Οὐ τήν γε μὴ θιγοῦσαν· εὗ γάρ οὖν λέγεις.

Χορός

Μόρω δὲ ποίω καί σφε βουλεύει κτανεῖν;

Κρέων

Ἄγων ἔρημος ἔνθ' ἀνὴρ βροτῶν στίβος
 κρύψω πετρώδει ζῶσαν ἐν κατώρυχι,
 φορβῆς τοσοῦτον ὡς ἄγος μόνον προθείς,
 ὅπως μίασμα πᾶσ' ὑπεκφύγῃ πόλις.
 Κάκει τὸν Ἀιδην, δὸν μόνον σέβει θεῶν,
 αἰτουμένη που τεύξεται τὸ μὴ θανεῖν,
 ἥ γνώσεται γοῦν ἀλλὰ τηνικαῦθ' ὅτι
 πόνος περισσός ἔστι τάν Ἀιδου σέβειν.

775

780

ΣΤΑΣΙΜΟΝ Γ'

Χορός

Ἐρως ἀνίκατε μάχαν, Ἐρως, δος ἐν κτήμασι πίπτεις,
 δος ἐν μαλακαῖς παρειαῖς νεάνιδος ἐννυχεύεις,
 φοιτᾶς δ' ὑπερπόντιος ἐν τ' ἀγρονόμοις αὐλαῖς·
 καί σ' οὕτ' ἀθανάτων φύξιμος οὐδεὶς
 οὕθ' ἀμερίων σέ γ' ἀνθρώπων, δος δ' ἔχων μέμηνεν.

785

790

Σὺ καὶ δικαίων ἀδίκους φρένας παρασπᾶς ἐπὶ λώβᾳ,
 σὺ καὶ τόδε νεῖκος ἀνδρῶν ξύναιμον ἔχεις ταράξας·
 νικᾶς δ' ἐναργῆς βλεφάρων ἴμερος εὐλέκτρου
 νύμφας, τῶν μεγάλων πάρεδρος ἐν ἀρχαῖς
 θεσμῶν. Ἄμαχος γάρ ἐμπαίζει θεὸς, Ἀφροδίτα.

795

799

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ Δ'

Χορός

Νῦν δ' ἥδη γὰρ καύτὸς θεσμῶν
 ἔξω φέρομαι τάδ' ὄρῶν, ἵσχειν δ'
 οὐκέτι πηγὰς δύναμαι δακρύων,
 τὸν παγκοίτην δοθ' ὄρῶ θάλαμον

τήνδ' Ἀντιγόνην ἀνύτουσαν.

805

Ἀντιγόνη

‘Ορᾶτ’ ἔμ’, ὡς γὰς πατρίας πολῖται, τὰν νεάταν ὁδὸν
στείχουσαν, νέατον δὲ φέγγος λεύσσουσαν ἀελίου,
κοῦποτ’ αὖθις· ἀλλά μ’ ὁ παγκοίτας “Αἰδας ζῶσαν ἄγει
τὰν Ἀχέροντος

812

ἀκτάν, οὕθ’ ὑμεναίων ἔγκληρον, οὕτ’ ἐπινύμφειός
πώ μέ τις ὕμνος ὕμνησεν, ἀλλ’ Ἀχέροντι νυμφεύσω.

Χορός

Οὐκοῦν κλεινὴ καὶ ἔπαινον ἔχουσ’
ἐς τόδ’ ἀπέρχει κεῦθος νεκύων,
οὔτε φθινάσιν πληγεῖσα νόσοις
οὔτε ξιφέων ἐπίχειρα λαχοῦσ’,
ἀλλ’ αὐτόνομος ζῶσα μόνη δὴ
θνητῶν Ἄϊδην καταβήσει.

817

820

Ἀντιγόνη

“Ηκουσα δὴ λυγροτάταν ὀλέσθαι τὰν Φρυγίαν ξέναν
Ταντάλου Σιπύλω πρὸς ἄκρω, τὰν κισσὸς ὡς ἀτενὴς
πετραία βλάστα δάμασεν, καί νιν ὅμβροι τακομέναν,
ὡς φάτις ἀνδρῶν,
χιών τ’ οὐδαμὰ λείπει, τέγγει δ’ ὑπ’ ὁφρύσι παγκλαύτοις
δειράδας· ἢ με δαίμων ὄμοιοτάταν κατευνάζει.

825

830

Χορός

Ἄλλὰ θεός τοι καὶ θεογεννής,
ἡμεῖς δὲ βροτοὶ καὶ θνητογενεῖς.
Καίτοι φθιμένη μέγα κάκοῦσαι
τοῖς ἰσοθέοις σύγκληρα λαχεῖν
ζῶσαν καὶ ἔπειτα θανοῦσαν.

835

Ἀντιγόνη

Οἴμοι γελῶμαι. Τί με, πρὸς θεῶν πατρώων,
οὐκ οἰχομέναν ὑβρίζεις, ἀλλ’ ἐπίφαντον;
“Ω πόλις, ὡς πόλεως πολυκτήμονες ἄνδρες·
ἰὼ Διρκαῖαι κρῆναι
Θήβας τ’ εὐαρμάτου ἄλσος, ἔμπας ξυμμάρτυρας ὕμμ’ ἐπικτῶμαι,

840

845

οῖα φίλων ἄκλαυτος, οἵοις νόμοις
πρὸς ἔργμα τυμβόχωστον ἔρχομαι τάφου ποταινίου·
ἰὼ δύστανος, βροτοῖς οὔτε νεκροῖς κυροῦσα
μέτοικος, οὐζῶσιν, οὐθανοῦσιν.

850

Χορός
Προβᾶσ' ἐπ' ἔσχατον θράσους
ύψηλὸν ἐς Δίκας βάθρον
προσέπεσες, ὡς τέκνον, πολύ.
Πατρῷον δ' ἐκτίνεις τιν' ἄθλον.

855

Άντιγόνη
Ἐψαυσας ἀλγεινοτάτας ἐμοὶ μερίμνας,
πατρὸς τριπόλιστον οἴκτον τοῦ τε πρόπαντος
ἄμετέρου πότμου κλεινοῖς Λαβδακίδαισιν.
Ιὼ ματρῷαι λέκτρων
ἄται κοιμήματά τ' αὐτογέννητ' ἐμῷ πατρὶ δυσμόρου ματρός,
οἵων ἐγώ ποθ' ἀ ταλαίφρων ἔφυν·
πρὸς οὓς ἀραῖος, ἄγαμος, ἀδ' ἐγὼ μέτοικος ἔρχομαι.
Ιὼ δυσπότμων κασίγνητε γάμων κυρήσας,
θανὼν ἔτ' οὖσαν κατήναρές με.

861

865

871

Χορός
Σέβειν μὲν εὐσέβειά τις,
κράτος δ', ὅτῳ κράτος μέλει,
παραβατὸν οὐδαμῷ πέλει·
σὲ δ' αὐτόγνωτος ἄλεσ' ὁργά.

875

Άντιγόνη
Ακλαυτος, ἄφιλος, ἀνυμέναιος ταλαίφρων ἄγομαι
τὰνδ' ἐτοίμαν ὁδόν.
Οὐκέτι μοι τόδε λαμπάδος ἱερὸν
δῆμα θέμις ὥρᾶν ταλαίνα·
τὸν δ' ἐμὸν πότμον ἀδάκρυτον
οὐδεὶς φίλων στενάζει.

880

Κρέων
Ἄρ' ἵστ', ἀοιδὰς καὶ γόους πρὸ τοῦ θανεῖν
ώς οὐδ' ἀν εῖς παύσαιτ' ἄν, εἰ χρείη λέγειν;

Οὐκ ἄξεθ' ὡς τάχιστα; Καὶ κατηρεφεῖ
τύμβω περιπτύξαντες, ὡς εἴρηκ' ἐγώ,
ἄφετε μόνην ἔρημον, εἴτε χρῆ θανεῖν
εἴτ' ἐν τοιαύτῃ ζῶσα τυμβεύειν στέγη·
ἡμεῖς γὰρ ἀγνοὶ τούπι τήνδε τὴν κόρην·
μετοικίας δ' οὖν τῆς ἀνω στερήσεται.

885

890

Ἀντιγόνη

Ὥ τύμβος, ὡς νυμφεῖον, ὡς κατασκαφῆς
οἴκησις ἀείφρουρος, οἶ πορεύομαι
πρὸς τοὺς ἔμαυτῆς, ὃν ἀριθμὸν ἐν νεκροῖς
πλεῖστον δέδεκται Φερσέφασσ' ὀλωλότων·
ῶν λοισθία ἥγω καὶ κάκιστα δὴ μακρῷ

895

κάτειμι, πρίν μοι μοῖραν ἔξήκειν βίου.

Ἐλθοῦσα μέντοι κάρτ' ἐν ἐλπίσιν τρέφω
φίλη μὲν ἥξειν πατρί, προσφιλής δὲ σοί,
μῆτερ, φίλη δὲ σοί, κασίγνητον κάρα·

ἐπεὶ θανόντας αὐτόχειρ ὑμᾶς ἔγω

900

ἔλουσα κάκόσμησα κάπιτυμβίους
χοὰς ἔδωκα· νῦν δέ, Πολύνεικες, τὸ σὸν
δέμας περιστέλλουσα τοιάδ' ἄρνυμαι.

Καίτοι σ' ἔγὼ τίμησα, τοῖς φρονοῦσιν, εῦ.

Οὐ γάρ ποτ' οὔτ' ἄν, εἰ τέκνων μήτηρ ἔφυν,
οὔτ' εἰ πόσις μοι κατθανὼν ἐτήκετο,
βίᾳ πολιτῶν τόνδ' ἀν ἡρόμην πόνον.

905

Τίνος νόμου δὴ ταῦτα πρὸς χάριν λέγω;
Πόσις μὲν ἄν μοι κατθανόντος ἄλλος ἦν,
καὶ παῖς ἀπ' ἄλλου φωτός, εἰ τοῦδ' ἥμπλακον·

910

μητρὸς δ' ἐν "Αἰδου καὶ πατρὸς κεκευθότοιν
οὐκ ἔστ' ἀδελφὸς δστις ἀν βλάστοι ποτέ.

Τοιῷδε μέντοι σ' ἐκπροτιμήσασ' ἔγὼ
νόμω, Κρέοντι ταῦτ' ἔδοξ' ἀμαρτάνειν
καὶ δεινὰ τολμᾶν, ὡς κασίγνητον κάρα.

915

Καὶ νῦν ἄγει με διὰ χερῶν οὔτω λαβῶν
ἄλεκτρον, ἀνυμέναιον, οὔτε του γάμου
μέρος λαχοῦσαν οὔτε παιδείου τροφῆς,
ἀλλ' ᾗδ' ἔρημος πρὸς φίλων ἡ δύσμορος
ζῶσ' εἰς θανόντων ἔρχομαι κατασκαφάς·
ποίαν παρεξελθοῦσα δαιμόνων δίκην;

920

Τί χρή με τὴν δύστηνον ἐς θεοὺς ἔτι
βλέπειν; Τίν' αὐδᾶν ξυμμάχων; Ἐπεί γε δὴ
τὴν δυσσέβειαν εὔσεβοῦσ' ἐκτησάμην.
Ἄλλ' εὶ μὲν οὖν τάδ' ἔστιν ἐν θεοῖς καλά,
παθόντες ἀν ξυγγνοῦμεν ἡμαρτηκότες·
εἰ δ' οἴδ' ἀμαρτάνουσι, μὴ πλείω κακὰ
πάθοιεν ἢ καὶ δρῶσιν ἐκδίκως ἐμέ.

925

Χορός

Ἐτι τῶν αὐτῶν ἀνέμων αὐταὶ
ψυχῆς ὥριπαὶ τήνδε γ' ἔχουσιν.

930

Κρέων

Τοιγάρ τούτων τοῖσιν ἄγουσιν
κλαύμαθ' ὑπάρξει βραδυτῆτος ὕπερ.

Ἀντιγόνη

Οἵμοι, θανάτου τοῦτ' ἐγγυτάτω
τοῦπος ἀφίκται.

Χορός

Θαρσεῖν οὐδὲν παραμυθοῦμαι
μὴ οὐ τάδε ταύτῃ κατακυροῦσθαι.

935

Ἀντιγόνη

Ὥ γῆς Θήβης ἄστυ πατρῶον
καὶ θεοὶ προγενεῖς,
ἄγομαι δὴ κούκέτι μέλλω.
Λεύσσετε, Θήβης οἱ κοιρανίδαι,
τὴν βασιλειδᾶν μούνην λοιπήν,
οἴα πρὸς οἶων ἀνδρῶν πάσχω,
τὴν εὔσεβίαν σεβίσασα.

940

ΣΤΑΣΙΜΟΝ Δ'

Χορός

Ἐτλα καὶ Δανάας οὐράνιον φῶς
ἀλλάξαι δέμας ἐν χαλκοδέτοις αὐλαῖς·
κρυπτομένα δ' ἐν τυμβήρει θαλάμῳ κατεζεύχθη·

945

καίτοι καὶ γενεῆ τίμιος, ὡς παῖ παῖ,
καὶ Ζηνὸς ταμιεύεσκε γονὰς χρυσορύτους. 950
'Αλλ' ἀ μοιριδίᾳ τις δύνασις δεινά·
οὕτ' ἄν νιν ὅλβος οὔτ' Ἀρης, οὐ πύργος, οὐχ ἀλίκτυποι
κελαιναὶ νᾶες ἐκφύγοιεν.

Ζεύχθη δ' ὁξύχολος παῖς ὁ Δρύαντος,
Ἡδωνῶν βασιλεύς, κερτομίοις ὥργαῖς,
ἐκ Διονύσου πετρώδει κατάφαρκτος ἐν δεσμῷ.
Οὕτω τᾶς μανίας δεινὸν ἀποστάζει
ἀνθηρόν τε μένος. Κεῖνος ἐπέγνω μανίαις
ψαύων τὸν θεὸν ἐν κερτομίοις γλώσσαις.
Παύεσκε μὲν γὰρ ἐνθέους γυναῖκας εὔιόν τε πῦρ,
φιλαύλους τ' ἡρέθιζε Μούσας. 965

Παρὰ δὲ Κυανεᾶν πελάγει διδύμας ἀλὸς
ἀκταὶ Βοσπόριαι ἡδ' ὁ Θρηκῶν [...]¹
Σαλμυδησσός, ἵν' ἀγχίπολις Ἀρης
δισσοῖσι Φινεῖδαις
εἶδεν ἀρατὸν ἔλκος
τυφλωθὲν ἐξ ἀγρίας δάμαρτος,
ἀλαὸν ἀλαστόροισιν ὄμμάτων κύκλοις,
ἀραχθέντων ὑφ' αίματηραῖς
χείρεσσι καὶ κερκίδων ἀκμαῖσιν. 975

Κατὰ δὲ τακόμενοι μέλεοι μελέαν πάθαν
κλαῖον, ματρὸς ἔχοντες ἀνύμφευτον γονάν· 977
ἀ δὲ σπέρμα μὲν ἀρχαιογόνων
ἄντασ' Ἐρεχθεῖδᾶν,
τηλεπόροις δ' ἐν ἄντροις
τράφη θυέλλαισιν ἐν πατρῷαις
Βορεὰς ἄμιππος ὁρθόποδος ὑπὲρ πάγου,
θεῶν παῖς· ἀλλὰ κάπ' ἐκείνα
Μοῖραι μακραίωνες ἔσχον, ὡς παῖ. 980 985

¹ Hier moeten volgens het metrum nog drie lettergrepen staan (lang – kort – lang), maar het is onbekend welke.

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ Ε'

Τειρεσίας

Θήβης ἄνακτες, ἥκομεν κοινὴν ὁδὸν
δύ' ἔξ ἐνὸς βλέποντε· τοῖς τυφλοῖσι γὰρ
αὕτη κέλευθος ἐκ προηγητοῦ πέλει.

990

Κρέων

Τί δ' ἔστιν, ᾧ γεραιὲ Τειρεσία, νέον;

Τειρεσίας

Ἐγὼ διδάξω, καὶ σὺ τῷ μάντει πιθοῦ.

Κρέων

Οὔκουν πάρος γε σῆς ἀπεστάτουν φρενός.

Τειρεσίας

Τοιγάρ δι' ὁρθῆς τήνδ' ἐναυκλήρεις πόλιν.

Κρέων

Ἐχω πεπονθώς μαρτυρεῖν δνήσιμα.

995

Τειρεσίας

Φρόνει βεβώς αὐτὸν ἐπὶ ξυροῦ τύχης.

Κρέων

Τί δ' ἔστιν; Ὡς ἐγὼ τὸ σὸν φρίσσω στόμα.

Τειρεσίας

Γνώσει, τέχνης σημεῖα τῆς ἔμῆς κλύων.
Εἰς γὰρ παλαιὸν θᾶκον ὀρνιθοσκόπον
ἴζων, ἵν' ἦν μοι παντὸς οἰωνοῦ λιμήν,
ἀγνῶτ' ἀκούω φθόγγον ὀρνίθων, κακῶ
κλάζοντας οἴστρῳ καὶ βεβαρβαρωμένῳ·
καὶ σπῶντας ἐν χηλαῖσιν ἀλλήλους φοναῖς
ἐγνων· πτερῶν γάρ ῥοῖβδος οὐκ ἄσημος ἦν.
Εὐθὺς δὲ δείσας ἐμπύρων ἐγευόμην
βωμοῖσι παμφλέκτοισιν· ἐκ δὲ θυμάτων
Ἡφαιστος οὐκ ἔλαμπεν, ἀλλ' ἐπὶ σποδῷ

1000

1005

μυδῶσα κηκίς μηρίων ἐτήκετο
κάτυφε κάνέπτυε, καὶ μετάρσιοι
χολαὶ διεσπείροντο, καὶ καταρρυεῖς
μηροὶ καλυπτῆς ἔξεκειντο πιμελῆς.1010
Τοιαῦτα παιδὸς τοῦδ' ἐμάνθανον πάρα
φθίνοντ' ἀσῆμων ὄργιων μαντεύματα·
ἔμοὶ γὰρ οὗτος ἡγεμών, ἄλλοις δ' ἐγώ.
Καὶ ταῦτα τῆς σῆς ἐκ φρενὸς νοσεῖ πόλις.1015
Βωμοὶ γὰρ ἡμῖν ἐσχάραι τε παντελεῖς
πλήρεις ὑπ' οἰωνῶν τε καὶ κυνῶν βορᾶς
τοῦ δυσμόρου πεπτῶτος Οἰδίπου γόνου.
Κἄτ' οὐ δέχονται θυστάδας λιτὰς ἔτι
θεοὶ παρ' ἡμῶν οὐδὲ μηρίων φλόγα,1020
οὐδὲ ὅρνις εὐσήμους ἀπορροιβδεῖ βοάς,
ἀνδροφθόρου βεβρῶτες αἴματος λίπος.
Ταῦτ' οὖν, τέκνον, φρόνησον. Ἀνθρώποισι γὰρ
τοῖς πᾶσι κοινόν ἔστι τούξαμαρτάνειν·
ἐπεὶ δ' ἀμάρτη, κεῖνος οὐκέτ' ἔστ' ἀνὴρ
ἄβουλος οὐδὲ ἄνολβος, ὅστις ἐς κακὸν1025
πεσῶν ἀκεῖται μηδ' ἀκίνητος πέλει.
Αὐθαδία τοι σκαιότητ' ὁφλισκάνει.
Ἄλλ' εἶκε τῷ θανόντι μηδ' ὀλωλότα
κέντει. Τίς ἀλκὴ τὸν θανόντ' ἐπικτανεῖν;1030
Εὗ σοι φρονήσας εὗ λέγω· τὸ μανθάνειν δ'
ἡδιστον εὗ λέγοντος, εἰ κέρδος λέγοι.

Κρέων

ὭΩ πρέσβυ, πάντες ὥστε τοξόται σκοποῦ
τοξεύετ' ἀνδρὸς τοῦδε, κούδὲ μαντικῆς
ἄπρακτος ὑμῖν εἰμι· τῶν δ' ὑπαὶ γένους
ἐξημπόλημαι κάμπεφόρτισμαι πάλαι.1035
Κερδαίνετ', ἐμπολᾶτε τάπο Σάρδεων
ἥλεκτρον, εἰ βούλεσθε, καὶ τὸν Ἰνδικὸν
χρυσόν· τάφω δ' ἐκεῖνον οὐχὶ κρύψετε,
οὐδὲ εἰ θέλουσ' οἱ Ζηνὸς αἰετοὶ βορὰν1040
φέρειν νιν ἀρπάζοντες ἐς Διὸς θρόνους,
οὐδὲ ὃς μίασμα τοῦτο μὴ τρέσας ἐγώ
θάπτειν παρήσω κεῖνον· εὗ γὰρ οἶδ' ὅτι
θεοὺς μιαίνειν οὕτις ἀνθρώπων σθένει.

Πίπτουσι δ', ὡς γεραιὲ Τειρεσία, βροτῶν
χοὶ πολλὰ δεινοὶ πτώματ' αἴσχρ', ὅταν λόγους
αἰσχροὺς καλῶς λέγωσι τοῦ κέρδους χάριν.

1045

Τειρεσίας

Φεῦ·
Ἄρ' οἶδεν ἀνθρώπων τις, ἄρα φράζεται...

Κρέων

Τί χρῆμα; Ποῖον τοῦτο πάγκοινον λέγεις;

Τειρεσίας

...ὅσῳ κράτιστον κτημάτων εύβουλία;

1050

Κρέων

"Οσωπερ, οἷμαι, μὴ φρονεῖν πλείστη βλάβη.

Τειρεσίας

Ταύτης σὺ μέντοι τῆς νόσου πλήρης ἔφυς.

Κρέων

Οὐ βούλομαι τὸν μάντιν ἀντειπεῖν κακῶς.

Τειρεσίας

Καὶ μὴν λέγεις, ψευδῆ με θεσπίζειν λέγων.

Κρέων

Τὸ μαντικὸν γὰρ πᾶν φιλάργυρον γένος.

1055

Τειρεσίας

Τὸ δ' ἐκ τυράννων αἰσχροκέρδειαν φιλεῖ.

Κρέων

Ἄρ' οἶσθα ταγοὺς ὄντας ἀν λέγης λέγων;

Τειρεσίας

Οἶδ'. ἐξ ἐμοῦ γὰρ τήνδ' ἔχεις σώσας πόλιν.

Κρέων

Σοφὸς σὺ μάντις, ἀλλὰ τάδικεῖν φιλῶν.

Τειρεσίας

”Ορσεις με τάκινητα διὰ φρενῶν φράσαι.

1060

Κρέων

Κίνει, μόνον δὲ μὴ πὶ κέρδεσιν λέγων.

Τειρεσίας

Οὕτω γὰρ ἥδη καὶ δοκῶ τὸ σὸν μέρος.

Κρέων

‘Ως μὴ ’μπολήσων ἵσθι τὴν ἐμὴν φρένα.

Τειρεσίας

’Αλλ’ εὐ γέ τοι κάτισθι μὴ πολλοὺς ἔτι
τρόχους ἀμιλλητῆρας ἡλίου τελῶν,
ἐν οἷσι τῶν σῶν αὐτὸς ἐκ σπλάγχνων ἔνα
νέκυν νεκρῶν ἀμοιβὸν ἀντιδοὺς ἔσει,
ἀνθ’ ὧν ἔχεις μὲν τῶν ἄνω βαλὼν κάτω
ψυχήν τ’ ἀτίμως ἐν τάφῳ κατώκισας,
ἔχεις δὲ τῶν κάτωθεν ἐνθάδ’ αὖ θεῶν
ἄμοιρον, ἀκτέριστον, ἀνόσιον νέκυν.

1065

”Ων οὔτε σοὶ μέτεστιν οὔτε τοῖς ἄνω
θεοῖσιν, ἀλλ’ ἐκ σοῦ βιάζονται τάδε.

1070

Τούτων σε λωβητῆρες ύστεροφθόροι
λοχῶσιν “Αἰδου καὶ θεῶν Ἐρινύες,
ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοῖσδε ληφθῆναι κακοῖς.
Καὶ ταῦτ’ ἄθρησον εἰ κατηργυρωμένος
λέγω· φανεῖ γὰρ οὐ μακροῦ χρόνου τριβὴ
ἀνδρῶν γυναικῶν σοῖς δόμοις κωκύματα.

1075

’Εχθραὶ δὲ πᾶσαι συνταράσσονται πόλεις,
ὅσων σπαράγματ’ ἦ κύνες καθήγνισαν
ἢ θῆρες ἢ τις πτηνὸς οἰωνός, φέρων
ἀνόσιον δόσμὴν ἐστιοῦχον ἐς πόλιν.

1080

Τοιαῦτά σου, λυπεῖς γάρ, ὡστε τοξότης
ἀφῆκα θυμῷ, καρδίας τοξεύματα
βέβαια, τῶν σὺ θάλπος οὐχ ύπεκδραμεῖ.

1085

ὭΩ παῖ, σὺ δ' ἡμᾶς ἄπαγε πρὸς δόμους, ἵνα
τὸν θυμὸν οὗτος ἐξ νεωτέρους ἀφῇ,
καὶ γνῶ τρέφειν τὴν γλῶσσαν ἡσυχωτέραν
τὸν νοῦν τ' ἀμείνω τῶν φρενῶν ἢ νῦν φέρει.

1090

Χορός

Ἄνηρ, ἄναξ, βέβηκε δεινὰ θεσπίσας·
ἐπιστάμεσθα δ', ἐξ ὅτου λευκήν ἐγώ
τήνδ' ἐκ μελαίνης ἀμφιβάλλομαι τρίχα,
μή πώ ποτ' αὐτὸν ψεῦδος ἐξ πόλιν λακεῖν.

Κρέων

Ἐγνωκα καύτὸς καὶ ταράσσομαι φρένας·
τό τ' εἰκαθεῖν γὰρ δεινόν, ἀντιστάντα δὲ
ἄτῃ πατάξαι θυμὸν ἐν δεινῷ πάρα.

1095

Χορός

Εὔβουλίας δεῖ, παῖ Μενοικέως, λαβεῖν.

Κρέων

Τί δῆτα χρὴ δρᾶν; Φράζε· πείσομαι δ' ἐγώ.

Χορός

Ἐλθὼν κόρην μὲν ἐκ κατώρυχος στέγης
ἄνες, κτίσον δὲ τῷ προκειμένῳ τάφον.

1100

Κρέων

Καὶ ταῦτ' ἐπαινεῖς, καὶ δοκεῖ παρεικαθεῖν;

Χορός

Οσον γ', ἄναξ, τάχιστα· συντέμνουσι γὰρ
θεῶν ποδώκεις τοὺς κακόφρονας βλάβαι.

Κρέων

Οἴμοι· μόλις μέν, καρδίας δ' ἐξίσταμαι
τὸ δρᾶν· ἀνάγκη δ' οὐχὶ δυσμαχητέον.

1105

Χορός

Δρᾶ νυν τάδ' ἐλθὼν μηδ' ἐπ' ἄλλοισιν τρέπε.

Κρέων

Ὥδ' ὡς ἔχω στείχοιμ' ἄν· ἵτ' ἵτ' ὀπάονες,
οἵ τ' ὅντες οἴ τ' ἀπόντες, ἀξίνας χεροῖν
ὅρμᾶσθ' ἐλόντες εἰς ἐπόψιον τόπον.
Ἐγὼ δ', ἐπειδὴ δόξα τῇδ' ἐπεστράφη,
αὐτός τ' ἔδησα καὶ παρὼν ἐκλύσομαι.
Δέδοικα γὰρ μὴ τοὺς καθεστῶτας νόμους
ἄριστον ἥ σώζοντα τὸν βίον τελεῖν.

1110

ΣΤΑΣΙΜΟΝ Ε'

Χορός

Πολυώνυμε, Καδμείας νύμφας ἄγαλμα
καὶ Διὸς βαρυβρεμέτα
γένος, κλυτὰν ὃς ἀμφέπεις
Ἴταλίαν, μέδεις δὲ
παγκοίνοις Ἐλευσινίας
Δηοῦς ἐν κόλποις, Βακχεῦ, Βακχᾶν
ὁ ματρόπολιν Θήβαν
ναιετῶν παρ' ὑγρὸν
Ίσμηνοῦ ῥείθρον ἀγρίου τ' ἐπὶ σπορᾷ δράκοντος·

1115

1120

1124

σὲ δ' ὑπὲρ διλόφου πέτρας στέροψ ὅπωπε
λιγνύς, ἔνθα Κωρύκιαι
στείχουσι Νύμφαι Βακχίδες,
Κασταλίας τε νᾶμα.
Καί σε Νυσαίων ὁρέων
κισσήρεις ὅχθαι χλωρά τ' ἀκτὰ
πολυστάφυλος πέμπει,
ἀμβρότων ἐπέων
εύαζόντων Θηβαΐας ἐπισκοποῦντ' ἀγυιάς·

1130

1135

τὰν ἐκ πασᾶν τιμᾶς ὑπερτάταν πόλεων
ματρὶ σὺν κεραυνίᾳ·
καὶ νῦν, ὡς βιαίας ἔχεται
πάνδαμος πόλις ἐπὶ νόσου,
μολεῖν καθαρσίω ποδὶ Παρνασίαν ὑπὲρ κλιτὸν

1140

ἢ στονόεντα πορθμόν.

1145

Ίω πῦρ πνειόντων χοράγ' ἄστρων, νυχίων
φθεγμάτων ἐπίσκοπε,
παῖ Διὸς γένεθλον, προφάνηθ'
ἄναξ, σαῖς ἄμα περιπόλοις
Θυίασιν, αἴ σε μαινόμεναι πάννυχοι χορεύουσι
τὸν ταμίαν Ἱακχον.

1150

ΕΞΟΔΟΣ

"Αγγελος

Κάδμου πάροικοι καὶ δόμων Ἀμφίονος,
οὐκ ἔσθ' ὅποιον στάντ' ἀν ἀνθρώπου βίον
οὔτ' αἰνέσαιμ' ἀν οὕτε μεμψαίμην ποτέ.
Τύχη γὰρ ὁρθοῖ καὶ τύχη καταρρέπει
τὸν εὔτυχοῦντα τόν τε δυστυχοῦντ' ἀεί·
καὶ μάντις οὐδεὶς τῶν καθεστώτων βροτοῖς.

1155

Κρέων γὰρ ἦν ζηλωτός, ὡς ἐμοί, ποτέ,
σώσας μὲν ἔχθρῶν τήνδε Καδμείαν χθόνα
λαβών τε χώρας παντελῆ μοναρχίαν
ηὔθυνε, θάλλων εὐγενεῖ τέκνων σπορᾶ·
καὶ νῦν ἀφεῖται πάντα. Τὰς γὰρ ἡδονὰς
ὅταν προδῶσιν ἄνδρες, οὐ τίθημ' ἐγὼ
ζῆν τοῦτον, ἀλλ' ἔμψυχον ἥγοῦμαι νεκρόν.
Πλούτει τε γὰρ κατ' οἶκον, εἰ βούλει, μέγα,
καὶ ζῆ τύραννον σχῆμ' ἔχων· ἐὰν δ' ἀπῆ
τούτων τὸ χαίρειν, τάλλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς
οὐκ ἀν πριαίμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονήν.

1160

1165

1170

Χορός

Τί δ' αὖ τόδ' ἄχθος βασιλέων ἥκεις φέρων;

"Αγγελος

Τεθνᾶσιν. Οἱ δὲ ζῶντες αἴτιοι θανεῖν.

Χορός

Καὶ τίς φονεύει; Τίς δ' ὁ κείμενος; Λέγε.

"Αγγελος

Αῑμων ὅλωλεν· αὐτόχειρ δ' αίμάσσεται.

1175

Χορός

Πότερα πατρώας ἢ πρὸς οἰκείας χερός;

"Αγγελος

Αύτὸς πρὸς αὐτοῦ, πατρὶ μηνίσας φόνου.

Χορός

Ὥμαντι, τοῦπος ὡς ἄρ' ὁρθὸν ἔνυσσας.

"Αγγελος

Ως ὁδ' ἔχόντων τἄλλα βουλεύειν πάρα.

Χορός

Καὶ μὴν ὁρῶ τάλαιναν Εὔρυδίκην ὁμοῦ

δάμαρτα τὴν Κρέοντος· ἐκ δὲ δωμάτων

ἵτοι κλύουσα παιδὸς ἢ τύχη πάρα.

1180

Εύρυδίκη

Ὥπαντες ἀστοί, τῶν λόγων ἐπησθόμην

πρὸς ἔξοδον στείχουσα, Παλλάδος θεᾶς

ὅπως ἱκοίμην εὐγμάτων προσήγορος.

1185

Καὶ τυγχάνω τε κλῆθρ' ἀνασπαστοῦ πύλης
χαλῶσα, καί με φθόγγος οἰκείου κακοῦ
βάλλει δι' ὥτων· ὑπτία δὲ κλίνομαι
δείσασα πρὸς δμωαῖσι κάποπλήσσομαι.

Ἄλλ' ὅστις ἦν ὁ μῦθος αὗθις εἴπατε·
κακῶν γάρ οὐκ ἄπειρος οὖσ' ἀκούσομαι.

1190

"Αγγελος

Ἐγώ, φίλη δέσποινα, καὶ παρὼν ἐρῶ,
κούδεν παρήσω τῆς ἀληθείας ἔπος.

Τί γάρ σε μαλθάσσοιμ' ἂν ὃν ἐς ὕστερον
ψεῦσται φανούμεθ'; Ὁρθὸν ἀλήθει' ἀεί.

1195

Ἐγώ δὲ σῷ ποδαγὸς ἐσπόμην πόσει
πεδίον ἐπ' ἄκρον, ἐνθ' ἔκειτο νηλεές
κυνοσπάρακτον σῶμα Πολυνείκους ἔτι·

καὶ τὸν μέν, αἰτήσαντες ἐνοδίαν θεὸν
Πλούτωνά τ' ὄργας εὔμενεῖς κατασχεθεῖν 1200
λούσαντες ἀγνὸν λουτρόν, ἐν νεοσπάσιν
θαλλοῖς ὃ δὴ ἔλειπτο συγκατήθομεν,
καὶ τύμβον ὄρθοκρανον οἰκείας χθονὸς
χώσαντες, αὐθίς πρὸς λιθόστρωτον κόρης
νυμφεῖον Ἀΐδου κοῖλον εἰσεβαίνομεν. 1205

Φωνῆς δ' ἄπωθεν ὄρθιῶν κωκυμάτων
κλύει τις ἀκτέριστον ἀμφὶ παστάδα,
καὶ δεσπότη Κρέοντι σημαίνει μολὼν·
τῷ δ' ἀθλίας ἄσημα περιβαίνει βοῆς
ἔρποντι μᾶλλον ἄσσον, οἰμώξας δ' ἔπος
ἴησι δυσθρήνητον· ὡς τάλας ἐγώ,
ἄρ' εἰμὶ μάντις; Ἄρα δυστυχεστάτην
κέλευθον ἔρπω τῶν παρελθουσῶν ὁδῶν;
Παιδός με σαίνει φθόγγος. Ἀλλὰ πρόσπολοι,
ἵτ' ἄσσον ὡκεῖς καὶ παραστάντες τάφῳ 1215
ἀθρήσαθ', ἀρμὸν χώματος λιθοσπαδῆ
δύντες πρὸς αὐτὸν στόμιον, εἰ τὸν Αἴμονος
φθόγγον συνίημ', ἢ θεοῖσι κλέπτομαι.
Τάδ' ἔξ ἀθύμου δεσπότου κελευσμάτων
ἡθροῦμεν· ἐν δὲ λοισθίῳ τυμβεύματι 1220
τὴν μὲν κρεμαστὴν αὐχένος κατείδομεν,
βρόχῳ μιτώδει σινδόνος καθημμένην,
τὸν δ' ἀμφὶ μέσσῃ περιπετῇ προσκείμενον,
εὐνῆς ἀποιμώζοντα τῆς κάτω φθορὰν
καὶ πατρὸς ἔργα καὶ τὸ δύστηνον λέχος.
‘Ο δ' ὡς ὄρφῃ σφε, στυγνὸν οἰμώξας ἔσω 1225
χωρεῖ πρὸς αὐτὸν κάνακωκύσας καλεῖ·
ὡς τλῆμον, οἶον ἔργον εἴργασαι· τίνα
νοῦν ἔσχες; Ἐν τῷ συμφορᾶς διεφθάρης;
“Ἐξελθε, τέκνον, ἵκέσιός σε λίσσομαι. 1230

Τὸν δ' ἀγρίοις ὅσσοισι παπτήνας ὁ παῖς,
πτύσας προσώπῳ κούδεν ἀντειπών, ξίφους
ἔλκει διπλοῦς κνώδοντας· ἐκ δ' ὄρμωμένου
πατρὸς φυγαῖσιν ἥμπλακ· εἴθ' ὁ δύσμορος
αὐτῷ χολωθείς, ὕσπερ εἴχ', ἐπενταθεὶς
ἥρεισε πλευραῖς μέσσον ἔγχος, ἐς δ' ὑγρὸν 1235
ἀγκῶν' ἔτ' ἔμφρων παρθένῳ προσπτύσσεται·

καὶ φυσιῶν ὁξεῖαν ἐκβάλλει ρόὴν
λευκῇ παρειᾱͅ φοινίου σταλάγματος.
Κεῖται δὲ νεκρὸς περὶ νεκρῷ, τὰ νυμφικὰ
τέλη λαχὼν δείλαιος ἔν γ' Ἀιδου δόμοις,
δείξας ἐν ἀνθρώποισι τὴν ἀβουλίαν
ὅσῳ μέγιστον ἀνδρὶ πρόσκειται κακόν.

1240

Χορός

Τί τοῦτ' ἄν εἰκάσειας; Ἡ γυνὴ πάλιν
φρούδη, πρὶν εἰπεῖν ἐσθλὸν ἢ κακὸν λόγον.

1245

Ἄγγελος

Καύτὸς τεθάμβηκ· ἐλπίσιν δὲ βόσκομαι
ἄχη τέκνου κλύουσαν ἐς πόλιν γόους
οὐκ ἀξιώσειν, ἀλλ' ὑπὸ στέγης ἔσω
δμωαῖς προθήσειν πένθος οἰκεῖον στένειν.
Γνώμης γὰρ οὐκ ἄπειρος, ὕσθ' ἀμαρτάνειν.

1250

Χορός

Οὐκ οἶδ· ἐμοὶ δ' οὗν ἢ τ' ἄγαν σιγὴ βαρὺ
δοκεῖ προσεῖναι χὴ μάτην πολλὴ βοή.

Ἄγγελος

Ἄλλ' εἰσόμεσθα, μή τι καὶ κατάσχετον
κρυφῇ καλύπτει καρδίᾳ θυμουμένῃ,
δόμους παραστείχοντες· εῦ γὰρ οὗν λέγεις·
καὶ τῆς ἄγαν γάρ ἐστί που σιγῆς βάρος.

1255

Χορός

Καὶ μὴν ὅδ' ἄναξ αὐτὸς ἐφήκει
μνῆμ' ἐπίσημον διὰ χειρὸς ἔχων,
εἰ θέμις εἰπεῖν, οὐκ ἀλλοτρίαν
ἄτην, ἀλλ' αὐτὸς ἀμαρτών.

1260

Κρέων

Ίὼ
φρενῶν δυσφρόνων ἀμαρτήματα
στερεὰ θανατόεντ',
ὦ κτανόντας τε καὶ

θανόντας βλέποντες ἐμφυλίους·
ῶμοι ἐμῶν ἄνολβα βουλευμάτων.1265
Ίὼ παῖ, νέος νέω ξὺν μόρῳ,
αἰαῖ αἰαῖ,
ἔθανες, ἀπελύθης
ἐμαῖς οὐδὲ σαῖς δυσβουλίαις.

Χορός
Οἴμ' ὡς ἔοικας ὁψὲ τὴν δίκην ἰδεῖν.1270

Κρέων
Οἴμοι,
ἔχω μαθὼν δείλαιος· ἐν δ' ἐμῷ κάρα
θεὸς τότ' ἄρα τότε μέγα βάρος μ' ἔχων
ἔπαισεν, ἐν δ' ἔσεισεν ἀγρίαις ὁδοῖς,
οἴμοι, λακπάτητον ἀντρέπων χαράν.1275
Φεῦ φεῦ, ὅ πόνοι βροτῶν δύσπονοι.

Ἐξάγγελος
Ὥ δέσποθ', ὡς ἔχων τε καὶ κεκτημένος,1278
τὰ μὲν πρὸ χειρῶν τάδε φέρων, τὰ δ' ἐν δόμοις
ἔοικας ἥκειν καὶ τάχ' ὅψεσθαι κακά.1280

Κρέων
Τί δ' ἔστιν αὖ κάκιον ἐκ κακῶν ἔτι;

Ἐξάγγελος
Γυνὴ τέθνηκε, τοῦδε παμμήτωρ νεκροῦ,
δύστηνος, ἄρτι νεοτόμοισι πλήγμασιν.

Κρέων
Ίώ,
ἰὼ δυσκάθαρτος "Αἰδου λιμήν,1284
τί μ' ἄρα τί μ' ὀλέκεις;1285
Ὥ κακάγγελτά μοι
προπέμψας ἄχη, τίνα θροεῖς λόγον;
Αἰαῖ, ὀλωλότ' ἄνδρ' ἐπεξειργάσω.
Τί φής, ὅ παῖ, τίνα λέγεις μοι νέον,
αἰαῖ αἰαῖ,1290

σφάγιον ἐπ' ὀλέθρῳ
γυναικεῖον ἀμφικεῖσθαι μόρον;

Χορός

Ὄρᾶν πάρεστιν· οὐ γὰρ ἐν μυχοῖς ἔτι.

Κρέων

Οἴμοι,
κακὸν τόδ' ἄλλο δεύτερον βλέπω τάλας.
Τίς ἄρα, τίς με πότμος ἔτι περιμένει;
Ἐχω μὲν ἐν χείρεσσιν ἀρτίως τέκνον,
τάλας, τὸν δ' ἔναντα προσβλέπω νεκρόν.
Φεῦ φεῦ μᾶτερ ἀθλία, φεῦ τέκνον.

1295

1300

Ἐξάγγελος

“Ηδ’ ὁξυθήκτῳ βωμίᾳ περὶ ξίφει
λύει κελαινὰ βλέφαρα, κωκύσασα μὲν
τοῦ πρὶν θανόντος Μεγαρέως κλεινὸν λάχος,
αῦθις δὲ τοῦδε, λοίσθιον δὲ σοὶ κακὰς
πράξεις ἐφυμνήσασα τῷ παιδοκτόνῳ.

1305

Κρέων

Αἰαῖ αἰαῖ,
ἀνέπταν φόβῳ. Τί μ' οὐκ ἀνταίαν
ἐπαισέν τις ἀμφιθήκτῳ ξίφει;
Δείλαιος ἐγώ, αἰαῖ,
δειλαίᾳ δὲ συγκέκραμαι δύᾳ.

1310

Ἐξάγγελος

‘Ως αἰτίαν γε τῶνδε κάκείνων ἔχων
πρὸς τῆς θανούσης τῆσδ' ἐπεσκήπτου μόρων.

Κρέων

Ποίῳ δὲ κάπελύσατ' ἐν φοναῖς τρόπῳ;

Ἐξάγγελος

Παίσασ’ ὑφ’ ἥπαρ αὐτόχειρ αὐτήν, ὅπως
παιδὸς τόδ' ἥσθετ’ ὁξυκώκυτον πάθος.

1315

Κρέων

”Ωμοι μοι, τάδ’ ούκ ἐπ’ ἄλλον βροτῶν
ἔμᾶς ἀρμόσει ποτ’ ἐξ αἰτίας.
Ἐγὼ γάρ σ’ ἐγὼ ἔκανον, ὡς μέλεος,
ἐγώ, φάμ’ ἔτυμον. Ἰὼ πρόσπολοι,
ἄγετέ μ’ ὅ τι τάχιστ’, ἄγετέ μ’ ἐκποδών,
τὸν ούκ ὄντα μᾶλλον ἢ μηδένα.

1320

Χορός

Κέρδη παραινεῖς, εἴ τι κέρδος ἐν κακοῖς·
βράχιστα γὰρ κράτιστα τὰν ποσὶν κακά.

Κρέων

”Ιτω ἵτω,
φανήτω μόρων ὁ κάλλιστ’ ἔχων
ἔμοὶ τερμίαν ἄγων ἀμέραν
ὕπατος· ἵτω ἵτω,
ὅπως μηκέτ’ ἄμαρ ἄλλ’ εἰσίδω.

1329

1333

Χορός

Μέλλοντα ταῦτα. Τῶν προκειμένων τι χρὴ
πράσσειν· μέλει γὰρ τῶνδ’ ὅτοισι χρὴ μέλειν.

1335

Κρέων

’Αλλ’ ὡν ἐρῶ μέν, ταῦτα συγκατηυξάμην.

Χορός

Μή νυν προσεύχου μηδέν· ὡς πεπρωμένης
οὐκ ἔστι θνητοῖς συμφορᾶς ἀπαλλαγῆ.

Κρέων

”Ἄγοιτ’ ἀν μάταιον ἄνδρ’ ἐκποδών,
ὅς, ὡς παῖ, σέ τ’ οὐχ ἔκὼν κατέκανον
σέ τ’ αὖ τάνδ’, ὡμοι μέλεος· οὐδ’ ἔχω
πρὸς πότερον ἴδω, πᾶς κλιθῶ· πάντα γὰρ
λέχρια τὰν χεροῖν, τὰ δ’ ἐπὶ κρατί μοι
πότμος δυσκόμιστος εἰσήλατο.

1340

1345

Χορός

Πολλῷ τὸ φρονεῖν εὐδαιμονίας
πρῶτον ὑπάρχει· χρὴ δὲ τά γ' εἰς θεοὺς
μηδὲν ἀσεπτεῖν· μεγάλοι δὲ λόγοι
μεγάλας πληγὰς τῶν ὑπεραύχων
ἀποτείσαντες
γῆρας τὸ φρονεῖν ἐδίδαξαν.

1350

(R. Jebb, *Sophocles, The Plays and Fragments, Part III, The Antigone*, Cambridge 1891)